

Velferdstilbud for fleksible studenter

Rapport 2025 - 17

Proba-rapport nr. 2025-17, Prosjekt nr. 25049

ISSN: 1891-8093

VH/EJB, EH, HB, TT, 15. oktober 2025

--

Offentlig

--

Velferdstilbud for fleksible studenter

Utarbeidet for Direktoratet for høyere
utdanning og kompetanse

Forord

På oppdrag for Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) har Proba samfunnsanalyse gjennomført kartlegging av eksisterende velferdstilbud til fleksible studenter. Vi har også undersøkt hva slags behov denne studentgruppen har og om eksisterende velferdstilbud ivaretar disse behovene. I utlysningen ble fleksible studenter definert som studenter som følger «studieprogram organisert som nettstudier og programmer der undervisning foregår utenfor ordinær campus, såkalt desentraliserte studier. I tillegg omfatter fleksible utdanninger alle deltidsstudier uavhengig av hvor og hvordan undervisningen ellers er organisert.»

I tillegg til kartleggingen, har formålet med prosjektet vært å se hva som kan være mulige løsninger for å ivareta fleksible studenters velferdsbehov.

Vi vil takke våre oppdragsgivere i HK-dir for et godt samarbeid og gode innspill og bidrag underveis. En særlig takk går til fleksible studenter og representantene fra utdanningsinstitusjoner, samskipnader og organisasjoner som har delt sine erfaringer og synspunkter med oss.

Prosjektet har vært ledet av Vibeke Heidenreich. Prosjektmedarbeiderne har vært Eirik Jervan Berger, Eilev Hegstad og Henrik Bakken. Trude Thorbjørnsrud har vært kvalitetssikrer.

Oslo, 15. oktober 2025

Innhold:

SAMMENDRAG OG KONKLUSJONER	1
1. INNLEDNING	4
1.1 Temaer og problemstillinger	4
1.1.1 Bakgrunn	4
1.1.2 Problemstillinger	5
1.1.3 Leserveiledning	6
1.2 Nærmere om temaet	6
1.2.1 Hva er en studentsamskipnad og hva er samskipnadens ansvar?	6
1.2.2 Behov for fleksible studieprogrammer	8
1.2.3 Sammensatt tilbud	9
1.2.4 Hvem er de fleksible studentene?	9
1.2.5 Hvordan har de fleksible studentene det?	11
1.2.6 Hva er studentvelferdstjenester?	12
1.3 Design og metode	13
1.3.1 Intervjuer med sentrale virksomhetsaktører	13
1.3.2 Survey til samskipnadene	14
1.3.3 Intervjuer med fleksible studenter	14
1.3.4 Forklaringskraft i materialet	15
1.3.5 Analyse av datamaterialet	15
2 VELFERDSTILBUDET TIL STUDENTER	17
2.1 Stedbaserte tjenester	18
2.1.1 Kantine	18
2.1.2 Bolig	19
2.1.3 Barnehager	20
2.1.4 Salg av bøker	21
2.2 Fysiske og/eller digitale tjenester	22
2.2.1 Helse- og omsorgstjenester	23
2.2.2 Treningstilbud	28
2.2.3 Rådgivning	28
2.2.4 Student sosiale, -demokratiske, -faglige og -kulturelle tiltak	29
2.3 Digitale tilbud	30
2.3.1 Variasjon i digitale tilbud (kurs og apper)	30
2.3.2 Variasjon i tilbudet om samhandlingsbaserte, digitale kurs eller apper	31
2.3.3 Andre digitale tilbud	31
2.4 Samarbeid	33
2.4.1 Studenter spør	33
2.4.2 Gjestetrening	33
2.4.3 Andre former for samarbeid mellom samskipnader	33
2.4.4 Samarbeid mellom samskipnader og læresteder	34
2.5 Variasjon i samskipnadens tilbud	35
2.6 Prioritering av studentgrupper	35
2.7 Oppsummering	36
3 HVILKE BEHOV HAR FLEKSIBLE STUDENTER?	37
3.1.1 Møter samskipnadene de fleksible studentenes behov?	37
3.1.2 Trenger studentene det de får tilbud om?	39
3.1.3 Har fleksible studenter andre behov enn ordinære studenter?	40
3.1.4 Forslag om nye tjenester	43

3.2	Oppsummering	44
4	UTFORDRINGER OG BEGRENSNINGER	46
4.1	Fleksible studenter kan benytte seg av eksisterende tilbud	46
4.2	Mange fleksible studenter har få behov for tjenester fra samskipnaden ..	46
4.3	«Strukturelle» utfordringer	47
4.4	Ulike økonomiske forutsetninger	48
4.5	Registrering av studentene som medlemmer	50
4.6	Informasjon og kommunikasjon	50
4.7	Kostnader	51
4.8	Mer samarbeid	52
4.8.1	Samarbeid om digitale velferdstilbud	53
4.8.2	Digital samskipnad	53
4.8.3	Andre muligheter for digitalt samarbeid	54
4.9	Oppsummering	55
5	VEIEN VIDERE – FORSLAG TIL TILTAK	56
5.1	Mer samarbeid mellom samskipnader	56
5.2	Synliggjøre tjenestetilbudet	57
5.3	Tiltak for fleksible studenter	57
5.4	Særlige tiltak for studenter på nettbaserte studier	57
5.5	Særlige tiltak for studenter på samlingsbaserte studier	58
5.6	Et innspill om struktur	58
	REFERANSER	59
	VEDLEGG 1 MEDLEMMENE AV SAMSKIPNADSRÅDET	61
	VEDLEGG 2 SPØRRESKJEMA TIL SAMSKIPNADER	62
	VEDLEGG 3 INTERVJUGUIDE STUDENTER	71

Sammendrag og konklusjoner

Resymé

Studentsamskipnadene leverer velferdstjenester til studenter innenfor områdene kantine, bolig, trening, helse- og omsorgstjenester, rådgivning, studentsosiale, -demokratiske, -faglige og -kulturelle tiltak, barnehageplasser til barn av studenter og salg av studielitteratur til studenter. Tjenestene skal være tilpasset behovene til både ordinære og fleksible studenter.

Fleksible studenter er studenter på nettbaserte og samlingsbaserte studieprogrammer og studenter som studerer på deltid. Forskning tyder på at de fleksible studentene ofte er eldre enn ordinære studenter, og at de er bosatt på et annet sted enn der studieprogrammet de går på, har formell tilhørighet. Fleksible studenter ser ofte primært på seg selv som arbeidstakere – og ikke som studenter. De fleksible studentene har i begrenset grad behov for fysiske velferdstjenester på campus/studiestedet. I den grad de har behov for velferdstjenester, er digitale tjenester sannsynligvis enklest for dem å ta i bruk. I tillegg kan fleksible studenter nyttiggjøre seg tjenestetilbud på bostedet sitt.

I rapporten har vi sett nærmere på hva slags velferdstilbud studentene blir møtt med, hva slags behov for velferdstjenester de har, og om eksisterende tilbud treffer behovene deres. Vi kommer også med forslag til tiltak fremover.

Bakgrunn

Landets 14 studentsamskipnader har ansvaret for å levere velferdstjenester til studenter på utdanningsinstitusjoner innenfor universitets- og høyskolesektoren (UH) og til fagskolene innenfor høyere yrkesfaglig utdanning (HYU). Ordningen med samskipnader er regulert gjennom Studentsamskipnadsloven (2008) og Forskrift om studentsamskipnader (2008).

Alle institusjoner som omfattes av universitets- og høyskoleloven, skal være tilknyttet en studentsamskipnad. Fagskoler som omfattes av fagskoleloven, har rett til å være tilknyttet en studentsamskipnad. Departementet avgjør hvilken samskipnad den enkelte utdanningsinstitusjon skal være tilknyttet.

De senere årene har andelen fleksible studenter økt, og de utgjør i dag nesten en tredel av studentene i UH-sektoren og mer enn sju av ti studenter i HYU-sektoren. Til sammen er det mer enn 100 000 fleksible studenter.

Organisasjonen for fagskolestudenter (ONF) har pekt på at selv om stadig flere studenter fleksibelt, er det gjort få grep for å tilpasse velferdsordningene til fleksible studenter (Meld. St. 11 2024-2025). Formålet med dette prosjektet er å kartlegge situasjonen og se nærmere på tilbudet til og behovene til fleksible studenter.

Problemstilling

Prosjektet har hatt følgende problemstillinger:

1. Hvordan er dagens velferdstilbud til fleksible studenter? Hva består det av?
2. Hvilke behov og ønsker har fleksible studenter, og skiller disse seg fra behov og ønsker blant ordinære studenter?
3. Hvor godt 'treffer' dagens velferdstilbud de fleksible studentene?

4. Hvilke tiltak bør eventuelt iverksettes for å sikre at velferdstilbudet i større grad møter fleksible studenters behov?
5. Hva vil være kostnaden ved ulike forbedringstiltak?

Metode

For å besvare disse spørsmålene har vi intervjuet fem representanter fra store, mellomstore og små samskipnader og fire representanter fra utdanningsinstitusjoner innen både UH- og HYU-sektoren. Vi har også intervjuet representanter fra Samskipnadsrådet, Organisasjonen for fagskolestudenter og Norsk studentorganisasjon. Alle samskipnadene har deltatt i en spørreskjemaundersøkelse. I tillegg har vi intervjuet 20 fleksible studenter. Kombinert med tilgjengelig statistikk og andre rapporter gir materialet et godt bilde av situasjonen.

Konklusjoner og anbefalinger

Tradisjonelt er mange av samskipnadenes tilbud fysisk forankret (bolig, kantine, bokhandler, treningssentre, barnehager, helsetjenester. Men nå er samskipnadene i en situasjon der færre studenter bruker campus-tilbudene, samtidig som andelen fleksible studenter øker. Datamaterialet som vi har samlet inn fra virksomhetsaktørene, tyder på at samskipnadene er engasjert i hvordan de kan tilby gode tjenester til fleksible studenter – og hva slags tjenester dette bør være.

Ulike grupper av fleksible studenter kan ha behov for enkelte fysiske tjenester (kveldsåpne kantiner, mulighet for korttidsleie av bolig, sosiale treff når det er samlinger). Men flertallet av de fleksible studentene kan i høyest grad nyttiggjøre seg ulike digitale tjenestetilbud – som også ordinære studenter kan ha nytte av.

Med hensyn til anbefalinger, ønsker vi å trekke frem følgende:

Mer samarbeid mellom samskipnader: Samskipnadene samarbeider allerede om gjestetrening og den digitale tjenesten Studenter spør. De har også et samarbeid med utdanningsinstitusjonene i kompetansenettverket LÆR-VEL. Det ser ut som om det er potensial for mer samarbeid mellom samskipnadene. Sannsynligvis bør slikt samarbeid vokse frem gradvis, mellom partnere som selv ønsker det, ut fra behov og ambisjoner om å løse utfordringer i fellesskap.

Synliggjøring av tjenestetilbudet: Mange samskipnader er usikre på om de når ut med informasjon om tilbudet sitt til de fleksible studentene. Våre intervjuer med studenter tyder på at studentene selv har svært lav bevissthet om at de er medlem av en samskipnad og hva slags tilbud samskipnaden har til dem. Samskipnadene etterlyser mer informasjon om studentene. Samtidig er utdanningsinstitusjonene i varierende grad restriktive med å gi ut slik informasjon. Dette skyldes ulik tolkning av personvernregelverket (GDPR). Bedre informasjonsutveksling om studenter, mellom institusjonene og samskipnadene som de hører til, kan være godt tiltak.

Vi ser også at en del av samskipnadene kan ha bedre tilrettelagte løsninger på nett, der informasjonen som er relevant for fleksible studenter, kan samles på én landingsside.

Tiltak for fleksible studenter: Studenter på nettbaserte studier, samlingsbaserte studier og deltidsstudenter har alle behov for god informasjon om digitale tilbud. Særlig ser det ut til at det er behov for karriererådgivning og psykososial rådgivning.

Særlige tiltak for studenter på nettbaserte studier: Nettstudentene lever ikke digitale liv i høyere grad enn andre studenter. De har tvert imot fysisk tilhørighet og forankring lokalt. Ofte har de jobb og familie. Siden de, i kraft av jobb og familie, har fysisk tilhørighet til sitt bosted, er de i utgangspunktet dekket av kommunale tilbud.

Dette i motsetning til mange ordinære studenter, som flytter for å studere. Studenter på nettbaserte studieprogram vil ha nytte av digitale tilbud, men også tilbud som de kan bruke der de bor. Samarbeid mellom samskipnader om tilbud om trening, barnehage eller bolig til hverandres studenter, kan være nyttig for studenter som er bosatt på steder der det er samskipnadstilbud. Da kan de benytte seg av tjenestetilbudet til samskipnaden der de bor, selv om ikke utdanningsinstitusjonen tilhører den samskipnaden.

Særlige tiltak for studenter på samlingsbaserte studier: De samlingsbaserte studentene er studenter som faktisk har behov for en del fysiske tjenester og som kan nyttiggjøre seg av slike. Eksempler er kvelds åpne og helge åpne kantiner på studiestedet i forbindelse med samlinger, muligheten for å kjøpe billige to-tredagers pass på treningssenter på studiestedet når det er samlinger der og mulighet for å leie en studentbolig for en kortere periode (2-6 netter). Det ser også ut til at samlingsbaserte studenter i litt høyere grad enn det som er tilfelle i dag, ønsker å ha et tilbud om sosiale treff med medstudenter når det er samlinger.

Koblingen mellom utdanningsinstitusjoner og samskipnader: Antallet studenter som er tilknyttet til ulike samskipnadene, er svært ulikt. Den minste samskipnaden har 208 medlemmer, alle tilknyttet én utdanningsinstitusjon, mens den største samskipnaden har over 77 000 medlemmer og 27 utdanningsinstitusjoner i sin portefølje. Forskjellene i antallet medlemmer gjør at de økonomiske betingelsene til samskipnadene er svært ulike. Det er vanskelig å se at en organisering med 14 samskipnader med så vidt ulike forutsetninger, er ideell med tanke på mulighetene som samskipnadene har til å gi studenter, både ordinære og fleksible, likeverdige velferdstjenester.

Kostnader: Forslagene og anbefalingene vi kommer med, er av en sånn art at det ikke gir mening å knytte bestemte kostnadsanslag til dem. Samtidig er det liten tvil om at det vil lønne seg for samskipnadene å samarbeide mer om tjenestetilbudet sitt, ikke minst digitalt. Særlig gjelder dette for de små samskipnadene.

1. Innledning

På oppdrag for Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse har Proba samfunnsanalyse kartlagt eksisterende velferdstilbud til fleksible studenter og undersøkt om disse studentene har særlige behov for egne velferdstilbud som ikke dekkes av eksisterende tilbud, og hva disse i så fall består i. Vi foreslår også tiltak og gjør en vurdering av totaløkonomien knyttet til utfordringene.

1.1 Temaer og problemstillinger

I *Fagfolk for en ny tid – med høyere yrkesfaglig utdanning* (Meld. St. 2024-2025) ble det slått fast at studentvelferdstjenester gjerne er rettet mot heltidsstudenter som er på lærestedet og har en typisk studenthverdag, altså «ordinære» studenter. På bakgrunn av dette ønsker regjeringen å utrede om det er et behov for å tilby studentvelferdstjenester tilpasset fleksible studenter.

Kunnskapsdepartementet (KD) har derfor gitt Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) i oppdrag å utrede om fleksible studenter har et særlig behov for egne velferdstilbud som ikke dekkes av eksisterende tilbud. I tillegg skal direktoratet foreslå mulige løsninger for å ivareta de fleksible studentenes velferdsbehov.

1.1.1 Bakgrunn

Fleksible studieprogrammer er i prosjektet definert som deltidsstudier og studieprogrammer organisert som nettstudier og desentraliserte studier, der undervisningen foregår utenfor ordinær campus (samlingsbaserte studier). Når vi i rapporten skriver om «fleksible studenter», viser vi altså til studenter som går på studieprogrammer organisert som deltidsstudier, nettstudier eller samlingsbaserte studier.¹ Denne typen studieprogrammer skiller seg fra ordinære, stedbaserede studieprogrammer der lærestedet tar utgangspunkt i at studentene studerer fulltid.

Både læresteder innenfor universitets- og høyskolesektoren (UH) og innenfor høyere yrkesfaglig utdanning (HYU) tilbyr fleksible studieprogrammer, det vil si både universiteter, vitenskapelige høyskoler, statlige og private høyskoler og statlige og private fagskoler. Utvalget av fleksible studieprogrammer er stort og variert.

Andelen studenter på fleksible studieprogrammer i UH-sektoren har økt kraftig de siste årene, og i 2024 var ca. 83 000 universitets- og høyskole- (UH-)studenter tilknyttet fleksible studieprogrammer. Det samme gjaldt minst 25 000 studenter i høyere yrkesfaglige utdanninger (HYU), til sammen over 110 000 studenter. Fleksible studenter er som hovedregel eldre enn ordinære studenter. Mer informasjon om hvem de fleksible studentene er, og hvordan de har det, kommer vi tilbake til i del 1.2.4 og 1.2.5.

Mens utdanningsinstitusjonene har ansvar for å ivareta studentenes læringsmiljø, er oppgavene med å ta seg av studentenes velferd, delegert til studentsamskipnadene.² Ifølge studentsamskipnadsloven skal alle institusjoner som omfattes av universitets- og høyskoleloven som hovedregel være tilknyttet en studentsamskipnad.³ Det er

¹ Vi redegjør nærmere for begrepet senere i rapporten, under overskriften: Er alle fleksible studenter «fleksible studenter»?

² Studentsamskipnadsloven (2008) § 3 første ledd og § 5 første ledd

³ Studentsamskipnadsloven (2008) § 4 første ledd

Kunnskapsdepartementet som avgjør hvilken samskipnad et lærested skal tilhøre. Hvert lærested kan kun være tilknyttet én samskipnad.⁴ Det kan skape utfordringer for institusjoner som er geografisk spredt over flere regioner, dekket av ulike samskipnader, og for studenter som er bosatt i ulike deler av landet, samtidig som de deltar på nettbaserte studieprogram (ONF 2024, s. 27).

Fagskoleloven tematiserer ikke studentvelferd spesielt, men den gir fagskolestyret på hver skole et overordnet ansvar for studentenes læringsmiljø.⁵ Fagskolestyret skal også, i samarbeid med studentorganene, legge forholdene til rette for et *godt og inkluderende* læringsmiljø. Fagskoler har rett til å være tilknyttet en samskipnad, men de er ikke pålagt dette.⁶ Fagskoler kan velge å være tilknyttet en studentsamskipnad, og da skal skolen sammen med samskipnaden arbeide for å bedre studentvelferden på lærestedet.⁷

Bakgrunnen for prosjektet er et ønske om å undersøke om fleksible studenter, både med og uten en fysisk campus-tilknytning, kan ha behov for andre typer velferdstilbud enn ordinære studenter som oppholder seg på lærestedet (Meld. St. 11 2024-2025, s. 90). Det kan være utfordrende å utforske og oppsummere fleksible studenters behov. Det gjelder også for studentdemokratiene selv, når studentene er eldre, i jobb, og ikke befinner seg fysisk på lærestedet (Meld. St. 11 2024-2025, s. 107).

Et annet, beslektet spørsmål, er om de fleksible studentene i sum mottar et *likeverdig* tilbud som ordinære studenter. Organisasjonen for fagskolestudenter (ONF) er sentral i arbeidet for å rette oppmerksomheten mot velferdstjenester til fleksible studenter, herunder å ta initiativ til å få belyst problemstillingen. ONF har pekt på at selv om stadig flere studenter fleksibelt, er det gjort få grep for å tilpasse velferdsordningene til fleksible studenter (Meld. St. 11 2024-2025, s. 90). ONF skriver på sine hjemmesider at det er behov for bedre tilrettelegging og økt kunnskap om fagskolestudentenes situasjon fordi velferdsordningene på fagskolene ikke har «fulgt med i utviklingen»⁸. ONF mener også at dagens samskipnadssystem er dårlig tilpasset de fleksible studentene og at velferdstilbudet de tilbys, må bli mer likeverdig og tilpasset deres situasjon.⁹

1.1.2 Problemstillinger

Med bakgrunnen skissert over, har prosjektet hatt følgende problemstillinger:

1. Hvordan er dagens velferdstilbud til fleksible studenter? Hva består det av?
2. Hvilke behov og ønsker har fleksible studenter, og skiller disse seg fra behov og ønsker blant ordinære studenter?
3. Hvor godt 'treffer' dagens velferdstilbud de fleksible studentene?
4. Hvilke tiltak bør eventuelt iverksettes for å sikre at velferdstilbudet i større grad møter fleksible studenters behov?
5. Hva vil være kostnaden ved ulike forbedringstiltak?

⁴ Studentsamskipnadsloven (2008) § 4

⁵ Fagskoleloven (2018) § 15 første ledd

⁶ Studentsamskipnadsloven (2008) § 4 andre ledd

⁷ Fagskoleloven (2018) § 15 andre ledd

⁸ «Studentvelferd». Hentet 15. september 2025 fra <https://www.fagskolestudent.no/politikk/studentvelferd/>

⁹ «Studentvelferd». Hentet 15. september 2025 fra <https://www.fagskolestudent.no/politikk/studentvelferd/>

1.1.3 Leserveiledning

Kapittel 1 *Innledning* fortsetter med en nærmere redegjørelse for temaer som belyses i rapporten (del 1.2) og for hvordan vi har samlet inn data for å belyse problemstillingene (se del 1.3).

Problemstillingene drøftes i de tre hoveddelene av rapporten. I kapittel 2 *Velferdstilbud til fleksible studenter* presenterer vi funn om hva dagens velferdstilbud til fleksible studenter består av.

I kapittel 3 *Hvilke behov har fleksible studenter?* drøfter vi studentenes behov og hvordan dagens velferdstilbud treffer dette behovet.

I kapittel 4 *Utfordringer og begrensinger*, analyserer vi hva slags utfordringer som er knyttet til å gi gode og tilpassede velferdstilbud til en sammensatt gruppe medlemmer. Her drøfter vi også spørsmål knyttet til økonomi/kostnader.

I kapittel 5 *Veien videre - forslag til tiltak* oppsummerer vi de viktigste funnene fra de foregående kapitlene, med tanke på å komme med konkrete innspill til veien videre.

Oversikt over medlemmene av Samskipnadsrådet og spørsmål til samskipnader i survey ligger som vedlegg 1 og vedlegg 2.

1.2 Nærmere om temaet

1.2.1 Hva er en studentsamskipnad og hva er samskipnadenes ansvar?

Studentsamskipnadene er ideelle private aktører som har til hovedformål å ta seg av studentenes velferdsbehov ved det enkelte lærested. Samskipnadene skal tilby tjenester til studenter.¹⁰

Studentsamskipnadene

Det er i alt 14 studentsamskipnader, og de har svært ulik størrelse og sammensetning av læresteder som er tilknyttet dem:

Tabell 1 Samskipnader etter størrelse og typen studenter

Forkortelse ¹¹	Antall studenter totalt	Antall UH tilknyttet	Antall fagskoler tilknyttet	Til sammen
SiO	77 673	21	6	27
Sit	46 388	4	4	8
Sammen	44 401	9	4	13
SSN	18 928	2	3	5
Norges Arktiske Studentsamskipnad	16 317	2	3	5

¹⁰ Studentsamskipnadsloven (2008) §3 første og andre ledd

¹¹ For fullt navn på studentsamskipnadene, se Vedlegg 1 Medlemmene av Samskipnadsrådet.

SiA	15 028	2	2	4
SINN	14 041	2	1	3
SiS	13 629	4	2	6
Studentinord	11 024	2	0	2
SiÅs	7 823	1	0	1
SiØ	7 520	1	1	2
SiVolda	3 968	1	0	1
SiMolde	3 165	1	0	1
SSO	208	1	0	1

Tabell 1 viser at SiO i Oslo er den klart største studentsamskipnaden. SiO betjener 21 UH-institusjoner og seks fagskoler, med til sammen nærmere 80 000 studenter. Sit (Gjøvik, Ålesund og Trondheim) og Sammen (Bergen) også store samskipnader. Begge betjener mer enn 40 000 studenter og har fire fagskoler under sin paraply. Sammen betjener ni UH-institusjoner, mens Sit betjener fire.

Samskipnadene i Sørøst-Norge (SSN), Troms-regionen og Svalbard (Norges Arktiske Studentsamskipnad, Agder (SiA), Innlandet (SINN) og Stavanger (SiS) kan grupperes som «mellomstore». De betjener to UH-institusjoner hver (SiS har fire), og mellom 1 og 3 fagskoler. Antallet studenter er mellom 14 000 og 19 000.

De minste samskipnadene finner vi i Nordland (Studentinord), Ås (SiÅs), i Østfold (SiØ), i Volda (SiVolda) og i Molde (SiMolde). De har mellom 3 000 og 11 000 studenter, og betjener stort sett bare én institusjon (SiØ og Studentinord betjener to). Bare én av dem, SiØ, betjener en fagskole. Den aller minste samskipnaden finner vi i Indre Finnmark (SSO). Den betjener 208 studenter på én UH-institusjon.

Samskipnadenes plikter og muligheter

Gjennom Kunnskapsdepartementet sørger staten for grunnfinansiering til studentsamskipnadene (NOU 2020). Samskipnadene får også inntektene fra semesteravgiften som studentene betaler inn til utdanningsinstitusjonen.¹² Se mer under overskriften Semesteravgiften under.

Hoveddelen av inntektene for de fleste samskipnadene kommer fra utleie av boliger til studenter. Andre inntektskilder er kantinedrift, treningssentre og barnehagedrift, der både studenter og andre kan bruke tjenestene.¹³ Samskipnadene kan også samarbeide med andre aktører (kommuner, fylkeskommuner e.a.) om å tilby tjenester, også ved å delta i selskap.¹⁴

Studentsamskipnadene bestemmer selv hvilke velferdstjenester de skal tilby studentene for å kunne «ta seg av studentenes velferdsbehov».¹⁵

¹² Studentsamskipnadsloven (2008) § 10

¹³ Studentsamskipnadsloven (2008) § 3 andre ledd

¹⁴ Studentsamskipnadsloven (2008) § 3 fjerde ledd

¹⁵ Studentsamskipnadsloven (2009) § 3 første ledd

Samskipnadene skal samarbeide tett med lærestedene, som har det overordnede ansvaret for studentenes læringsmiljø.¹⁶ Lærestedene plikter å låne ut lokaler gratis til samskipnaden («fri stasjon»).¹⁷

Semesteravgiften

Alle studenter som skal avlegge eksamen, eller som følger et eller flere studieprogrammer som til sammen er normert til 15 studiepoeng eller mer per semester, skal betale semesteravgift. Semesteravgiften skal bare betales til én utdanningsinstitusjon.¹⁸

Studenter på fleksible studieprogram, som ikke er bosatt i nærheten av utdanningsinstitusjonen, kan velge å betale semesteravgift til studentsamskipnad som har tilbud ved bostedet.¹⁹

Som hovedregel er det utdanningsinstitusjonen som krever inn semesteravgiften og deretter overfører den til samskipnaden.²⁰ Overføringen skal skje fortløpende, og senest innen en måned etter innbetalingen.²¹ Forskriften åpner også for at samskipnaden kan kreve inn semesteravgift, dersom det skjer etter avtale med utdanningsinstitusjonen.²²

1.2.2 Behov for fleksible studieprogrammer

Fleksibel utdanning er definert som «(...) studieprogram organisert som nettstudier og programmer der undervisning foregår utenfor ordinær campus, såkalt desentraliserte studier. I tillegg omfatter fleksible utdanninger alle deltidsstudier uavhengig av hvor og hvordan undervisningen ellers er organisert» (HK-dir 2025b, s. 34). Begrepet fleksible studenter inkluderer med andre ord studenter som studerer deltid, som deltar i samlingsbaserte studier eller i nettbaserte studier. For fleksible studenter er ikke studiene nødvendigvis knyttet til en campus eller et studiested.

Et bredt tilbud av fleksible studier gjør det lettere for flere å studere når og hvor de selv ønsker. Regjeringen legger stor vekt på «levende lokalsamfunn». En del av dette er at utdanning skal være tilgjengelig uavhengig av hvor i landet man bor (Meld. St. 11 2024-2025, s. 47). Muligheter for flere til å studere på nett eller på samlingsbaserte studier kan være et viktig verktøy for å unngå sentralisering og fraflytting fra distriktene på grunn av studier.

Å legge til rette for studier på deltid, på nett med eller uten samlinger og oppdeling av en utdanning i kortere, selvstendige enheter er også et viktig tiltak for at arbeidstakere kan ta utdanning ved siden av jobb og eventuelle familieforpliktelser (Meld. St. 11 2024-2025, s. 47). Dette viser seg ikke minst i HYU-sektoren, der fleksible studieprogrammer utgjør et stort flertall av utdanningstilbudene (HK-dir 2025b, s. 87). Se mer i del 1.2.4.

¹⁶ Studentsamskipnadsloven (2008) § 5 første ledd

¹⁷ Studentsamskipnadsloven (2008) § 5 tredje ledd

¹⁸ Studentsamskipnadsloven (2008) § 10 første ledd og Forskrift om studentsamskipnader (2008) § 17 første ledd

¹⁹ Forskrift om studentsamskipnader (2008) § 18

²⁰ Studentsamskipnadsloven (2008) § 10 femte ledd

²¹ Forskrift om studentsamskipnader (2008) § 21

²² Forskrift om studentsamskipnader (2008) § 19

En fleksibel organisering av opplæringstilbudet innenfor både HU- og HYU-sektorene er viktig for å ivareta samfunnets behov for gjennomgående og kontinuerlig kompetanseutvikling – ofte formulert gjennom begrepet «livslang læring». Digitaliseringen og automatiseringen som foregår som en konsekvens av den omfattende teknologiutviklingen, endrer informasjonstilgang, arbeidsmetoder og forretningsmodeller og forsterker behovet for livslang læring. Samtidig øker levealderen, og arbeidstakere står lenger i arbeid. Tiden fra grunnutdanning til karriereslutt blir altså lengre, noe som også tilsier at mange har behov for kompetansepåfyll flere ganger i løpet av sin yrkeskarriere (NOU 2019:12, s. 13).

1.2.3 Sammensatt tilbud

Både universiteter, høyskoler og fagskoler tilbyr fleksible utdanninger, og totalt er det omtrent 100 000 studenter registrert på fleksible utdanningstilbud i Norge (Meld. St. 11 2024-2025, s. 90).

Andelen studenter på fleksible studieprogrammer i UH-sektoren har økt fra ca. 24 prosent i 2015 til ca. 28 prosent i 2024 (HK-dir 2025a, s. 10), og i 2024 var ca. 83 000 UH-studenter tilknyttet fleksible studieprogrammer (HK-dir 2025a, s. 34). Veksten sammenfaller med en kraftig økning i *nettbaserte* studieprogram. Andelen på deltidsprogram har vært stabil, mens andelen på desentraliserte undervisningsprogram og på ordinære studieprogram har gått litt ned (HK-dir 2025a, s. 34-35).

I 2024 var det 34 000 studenter på HYU (HK-dir 2025b, s. 6)²³, og HYU har en spesielt høy andel av sine studenter registrert på fleksible utdanninger (deltid, samlingsbasert eller nettbasert). For eksempel studerer 74 prosent på deltid, og 72 prosent deltar på studieprogrammer som er samlings- eller nettbasert (HK-dir 2025b, s. 6). Tallene indikerer at minst 25 000 HYU-studenter går på fleksible studieprogram. Antallet og andelen studenter på fleksible studieprogram oppsummeres i Tabell 2.

*Tabell 2 Studenter i 2024**

	UH	HYU
Antall studenter	301 000	34 000
Antall fleksible studenter	83 000	25 000
Andel fleksible studenter	28 prosent	74 prosent

* Tallene i tabellen er avrundet til nærmeste tusen.

** Dette tallet er hentet fra Statistisk sentralbyrå.

Som Tabell 2 viser, tilhører de fleste fleksible studenter UH-sektoren. Samtidig ser vi at det å tilhøre et fleksibelt studieprogram er mest vanlig for fagskolestudentene.

1.2.4 Hvem er de fleksible studentene?

Det er stor variasjon i hvor stor andel fleksible utdanningsprogram de ulike UH-institusjonene har (HK-dir 2025a, s. 43). Generelt har ordinære gradsgivende

²³ Ifølge SSB var det 32 000 i 2024. Kilde: Tabell 1 Høyere yrkesfaglig utdanning. Hentet 15. september 2025 fra <https://www.ssb.no/utdanning/fagskoleutdanning/statistikk/hoyere-yrkesfaglig-utdanning>

utdanninger (bachelor- og masterprogrammer) betydelig færre fleksible tilbud enn det ikke-gradsgivende programmer har (HK-dir 2025a, s. 38). Unntaket er erfaringsbaserte masterprogrammer, som har høy andel (over 80 prosent) fleksible studieprogrammer (HK-dir 2025a, s. 36-37). Det er også stor variasjon i andel fleksible utdanningsprogram innenfor ulike fagområder.²⁴ Mastergradsprogrammer innenfor lærerutdanning, helse-, sosial- og idrettsfag utmerker seg ved å ha høy andel fleksible studieprogram (HK-dir 2025a, s. 40).

Generelt ser det ut til at flere kvinner enn menn er fleksible studenter i UH-sektoren. I gjennomsnitt er nesten 70 prosent av dem kvinner, og i overkant av 30 prosent er menn.²⁵ Det er også flere kvinner som er studenter, rent overordnet: Kjønnfordelingen er 60 prosent kvinner og 40 prosent menn (HK-dir 2024, s. 30).

Gjennomsnittsstudenten i Norge (UH) er litt over 28 år, men aldersspredningen er stor, og det er vanlig å ta utdanning i voksen alder (HK-dir 2024, s. 25). Særlig øker kvinneandelen med økende alder (HK-dir 2024, s. 32). Gjennomsnittsstudenten på gradsgivende utdanninger er 26 år, mens den er nesten 35 år på korte, ikke-gradsgivende utdanninger (HK-dir 2024, s. 27). Andelen fleksible studenter på UH-studier øker med økende alder,²⁶ men synker igjen etter fylte 60 år.²⁷

Gjennomsnittsalderen i høyere yrkesfaglig utdanning (HYU) er 34 år (HK-dir 2025b, s. 88), og andelen som studerer på deltid, øker med alderen på studentene. 85 prosent av HYU-studentene som er eldre enn 35 år, studerer deltid (HK-dir 2025b, s. 44). Det samme gjelder studenter på samlings- og nettbaserte tilbud. HYU-studenter over 30 år går i hovedsak på slike tilbud (HK-dir 2025b, s. 45). De er i stor grad etablerte arbeidstakere med lang arbeidserfaring (Meld. St. 11 2024-2025, s. 47-48).

Både studentprofilen og den sterke veksten i tilbud innenfor HYU tyder på at «fagskolene har utdanningstilbud som er attraktive for voksne i jobb som ønsker eller trenger kompetanseheving» (Meld. St. 11 2024-2025, s. 47-48).

Oppsummeringsvis ser det ut til at yngre studenter i høyere grad enn eldre studenter går på ordinære, stedbaserede studieprogram, mens eldre studenter i høyere grad foretrekker kortere nettstudier, deltidsstudier eller samlingsbaserte studier. Slike tilbud gjør at de kan studere samtidig som de er i jobb.

Data fra SSB viser at deltidsstudenter i UH-sektoren, som har jobb, i gjennomsnitt jobber 34 timer i uka, mens deltidsstudenter i HYU-sektoren, som har jobb, i gjennomsnitt jobber 35 timer i uka. Heltidsstudentene jobber til sammenlikning 15 timer (UH) og 17 timer (HYU) pr uke (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 72).

Er alle fleksible studenter «fleksible studenter»?

I prosjektet er fleksible studenter definert ut fra deres tilhørighet til et fleksibelt studieprogram, som enten har et opplegg på deltid, et nettbasert opplegg eller et samlingsbasert opplegg. I praksis er også mange ordinære studenter «fleksible». Det

²⁴ «V5.2 Studenter på fleksible studieprogram per fagområde etter alderskategorier og kjønn 2024. Prosent og antall. Hentet 16. september 2025 fra <https://vedlegg.hkdir.no/TRHU/2025/tabell/V5.3>

²⁵ «V5.2 Studenter på fleksible studieprogram per institusjon etter alderskategorier og kjønn 2024. Prosent og antall. Hentet 16. september 2025 fra <https://vedlegg.hkdir.no/TRHU/2025/tabell/V5.2>

²⁶ «V5.2 Studenter på fleksible studieprogram per institusjon etter alderskategorier og kjønn 2024. Prosent og antall. Hentet 16. september 2025 fra <https://vedlegg.hkdir.no/TRHU/2025/tabell/V5.2>

²⁷ Kilde: Database for statistikk om høyere utdanning: Registrerte studenter fordelt på utdanning. Hentet 16. september 2025.

kan skyldes familieforpliktelser eller jobb ved siden av studier.²⁸ Når ordinære studenter er «fleksible», fører det til at de i begrenset grad kan delta i undervisning på campus (utover det obligatoriske). Det kan også føre til at de benytter seg av muligheter til å følge undervisning digitalt – og at de velger å bruke lesesaler og treningstilbud i helger og på ettermiddagene.

HK-dir har tidligere (i 2023) også gjort en gjennomgang som viste at også mange heltids studieprogram var organisert med periodiske samlinger. HK-dir kommenterer at også slike studier innebærer fleksibilitet for deltakerne, uten at de ble fanget opp som fleksible i statistikken (HK-dir 2024, s. 45). Vi er ikke kjent med om denne registreringsutfordringen er løst, men vi har grunn til å tro at flere studenter enn de som er registrert på «fleksible studieprogram», i praksis ser på seg selv som «fleksible», av årsaker nevnt i avsnittet over. I dette prosjektet fokuserer vi uansett kun på situasjonen til studenter på det som er definert som fleksible studieprogrammer.

1.2.5 Hvordan har de fleksible studentene det?

Den store SHoT-undersøkelsen «Studentenes helse- og trivselsundersøkelse» fra 2022, som Folkehelseinstituttet har gjennomført, inkluderer kun data fra studenter som studerer på heltid (Sivertsen og Johansen 2022, s. 6). Det samme gjelder tilleggsundersøkelsen om psykisk helse (Sivertsen og Johansen 2023, s. 10). Men SSB utarbeidet i 2022 en undersøkelse som omhandler studenters levekår, og de inkluderte både heltids- og deltidsstudenter (Lervåg, Engvik og Dalen 2022).

Data til undersøkelsen ble samlet inn i 2021, da Covid19-pandemien påvirket studentenes hverdag gjennom mye digital undervisning, permittering fra deltidsjobber i utsatte bransjer og manglende sosial kontakt med medstudenter. I tillegg økte strømprisene kraftig da undersøkelsen ble sendt ut til studentene høsten 2021, uten at studiestøtten økte (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 8). Det er derfor grunn til å tro at enkelte grupper av studenter, for eksempel aleneboende studenter og unge studenter, ville ha større utfordringer i sin livssituasjon enn eldre og etablerte studenter (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 4).

Undersøkelsen viser at deltidsstudentene jevnt over ser ut til å være mer fornøyd med livet enn det heltidsstudenter er: Færre deltidsstudenter har «lav tilfredshet med livet» og flere har «høy tilfredshet med livet», sammenliknet med heltidsstudenter. For studenter som går på nettbaserte studier er bildet sammenfallende, men litt mindre tydelig: De er mer fornøyd med livet enn studenter på ikke nettbaserte studier (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 57).

Når det gjelder opplevelse av at det de gjør i livet er meningsfylt, opplever også deltidsstudenter dette i høyere grad enn det heltidsstudenter gjør. Igjen er inntrykket det samme, men litt mindre tydelig, for studenter på nettbaserte studier: Flere av dem opplever at det de gjør i livet er meningsfullt, enn det studenter på ikke nettbaserte studier, gjør (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 58).

Ca. 70 prosent av studentene oppgir at de har svært god eller god helse. Forskjellene i opplevd helse mellom de som går på nettbaserte studier og ikke nettbaserte studier, er små, men noen flere deltidsstudenter enn heltidsstudenter oppgir at de har god helse (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 59).

²⁸ 66 prosent av alle heltidsstudenter hadde jobb i 2021 (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 68).

Når det gjelder langvarige helseproblemer, oppgir to prosentpoeng flere studenter på nettbaserte studier at de har det, enn studenter på ikke nettbaserte studier (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 61). Tallene kan tyde på at personer med langvarige helseproblemer i noe høyere grad enn personer uten langvarige helseproblemer, velger å benytte seg av mulighetene til å studere på nett.

Blant studenter med langvarige helseproblemer oppgir over 63 prosent av dem som studerer heltid, at de har vansker med å følge studiene. Det gjelder bare i overkant av 54 prosent av de som går på deltid. Det samme gjelder studenter som ikke studerer nettbasert, sammenliknet med de som gjør det. Det er færre som synes det er vanskelig å følge studiene når de studerer på nett (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 62).

På samme måten er studenter som studerer deltid og/eller som studerer på nett, mindre plaget av ensomhet enn det ordinære studenter, er (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 65).

SSB-rapporten viser også at deltidsstudentene i høy grad anser seg selv som yrkesaktive. Av alle studenter med jobb, anså 92 prosent av deltidsstudentene seg først og fremst som yrkesaktive. Dette gjelder kun 12 prosent av heltidsstudentene med jobb. Det var også flere studenter, med jobb, på nettbaserte studier som anså seg som yrkesaktive enn studenter, med jobb, på ikke nettbaserte studier (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 80).

Ut fra dette kan man se for seg minst fire ulike typer studenter på fleksible utdanningsprogram:

1. Voksne som er i jobb, og som får utdanningen betalt av jobben og fristilt tid til studier. Disse jobber redusert og studerer, samtidig som de får fullt betalt. Ser ikke primært på seg selv som studenter.
2. Voksne som er i jobb, men bekoster utdanningen selv. Denne gruppa kan være utsatt for å bli overbelastet fordi de må jobbe mye for å finansiere utdanningen sin eller velger å ha dårlig råd i en lengre periode.
3. Personer i alle aldre som av ulike årsaker ønsker å ikke ha full progresjon på studiene sine. Det kan være pga. uhelse eller fordi de har en jobb som gjør at de kan rekke å studere ved siden av innimellom.
4. Personer i alle aldre som ønsker å studere noe som bare finnes som deltids-/nettbasert/samlingsbasert studium.

Disse gruppene kan ha ulike behov for velferdstjenester, men ikke nødvendigvis. Vi må også ta høyde for at fleksible studenter på fagskoler og på læresteder i UH-sektoren kan ha ulike behov, og at ulike former for fleksible studenter, kan ha ulike behov, avhengig av om de tar studieprogrammer som kun er nettbaserte eller om de også deltar på samlinger. Enda et forhold som påvirker behovet for velferdstjenester for fleksible studenter, kan være om de bor samme sted som de er student, eller ikke.

1.2.6 Hva er studentvelferdstjenester?

Som innbyggere i en kommune har studenter rett på ordinære kommunale tjenester, som barnehageplass, fastlege og evt. sosialhjelp, der de er folkeregistrert. Mange ordinære studenter studerer i en annen kommune enn der de er folkeregistrert.²⁹

²⁹ Det er også mulig å studere på samme sted som man er bosatt, eller melde flytting fra hjemstedet til studiestedet.

Ordinære studenter, bosatt andre steder enn i sin hjemkommune, har gjerne særskilte behov for velferdstjenester der de studerer. Studentvelferdstjenester er tjenester som nettopp skal støtte opp om behov som studenter har fordi de er i en livssituasjon som studenter.³⁰ Slike behov vil gjerne, uansett bosted, ikke fullt ut bli dekket av ordinære kommunale tjenester.

Studentvelferdstjenester er definert som tjenester til studenter innen kantine, bolig, trening, helse- og omsorgstjenester, rådgivning, studentsosiale, -demokratiske, -faglige og -kulturelle tiltak, barnehageplasser til barn av studenter og salg av studielitteratur til studenter, også kalt «tjenesteområder».

På bakgrunn av det vi vet om forskjeller mellom ordinære studenter og fleksible studenter (se del 1.2.4 og 1.2.5), er det sannsynlig at studenter som studerer deltid og/eller tar nettbasert- eller samlingsbasert utdanning har behov for andre typer velferdstilbud enn studenter som tar stedbaserter utdanninger og/eller som studerer på heltid. I tillegg kan det være forskjeller i behovene til fleksible studenter som er innom campus jevnlig (samlingsbaserte studier), og de som ikke er på studiestedet utover evt. i forbindelse med eksamen (nettbaserte studier).

Samtidig kan også ordinære studenter på mange måter benytte seg av muligheter til å studere deltid, nettbasert og samlingsbasert, altså i praksis «fleksibelt». For eksempel vil studenter i ordinære studieprogram oppholde seg mindre på campus dersom omfanget av digital undervisning øker – eller dersom studieprogrammet de følger, i praksis er samlingsbasert.

Studenter på ulike former for studieprogrammer (heltid, deltid, samlingsbasert, nettbasert eller kombinasjoner av disse) kan altså ha ulik tilgang til studentvelferdstjenester, avhengig av om det er fysiske tilbud fra en samskipnad på bostedet deres. Men en fellesnevner er tydelig: Alle studenter kan bruke digitale tjenester som samskipnaden tilbyr.

1.3 Design og metode

Vi har kartlagt tilbudet til fleksible studenter gjennom en spørreundersøkelse til alle landets 14 studentsamskipnader. Vi har også intervjuet representanter for samskipnader og et utvalg representanter for høyskoler, universiteter og fagskoler samt samskipnadsrådet og studentorganisasjoner.

Vi har skaffet oss innsikt i fleksible studentenes behov gjennom intervjuer med studenter og gjennom intervjuer med aktørene nevnt over.

1.3.1 Intervjuer med sentrale virksomhetsaktører

Vi har gjennomført innledende intervjuer med oppdragsgiver og med prorektor/rektor ved følgende UH- og HYU-institusjoner: Fagskolen Kristiania, Einar Granum Kunstfagskole, Fagskolen Viken og Universitetet i Innlandet. Disse representerer både store og små institusjoner og kommer fra både offentlig og privat sektor. Blant disse var også sentrale aktører i sektoren som vi kjente til at hadde spesiell interesse og engasjement for fagskolestudenter og fleksible studenter.

³⁰ Forskrift om studentsamskipnader (2008) § 8 første ledd

Vi har også intervjuet representanter fra Samskipnadsrådet, Organisasjon for norske fagskolestudenter (ONF) og Norsk studentorganisasjon (NSO).

Vi har gjennomført gruppeintervjuer med representanter fra til sammen fem studentsamskipnader. To til tre deltakere fra hver samskipnad deltok i hvert av disse gruppeintervjuene. Utvalget ble gjort ut fra et ønske om å få med samskipnader av ulik størrelse. Vi valgte derfor ut de tre største samskipnadene, samt en mellomstor og en liten samskipnad. Blant disse valgte vi ut samskipnader som har vært nevnt i mediasaker om budsjettproblemer som har gått ut over studentsamskipnadens velferdstilbud og ført til nye løsninger for samarbeid og finansiering.

Alle intervjuene ble gjennomført på Teams, og alle intervjupersonene fikk spørsmål fra en intervjuguide med forberedte spørsmål/temaer vi ønsket informasjon om. Intervjuguiden var åpen og ikke strukturert. To personer fra Proba deltok på intervjuene, og vi tok skriftlige notater. I rapporten er innhold fra disse intervjuene referert til med bokstavene A-M.

Vi deltok også på LÆR-VELs nettseminar «Studentvelferd og læringsmiljø og en digital studiehverdag» 11. september 2025.³¹

1.3.2 Survey til samskipnadene

15. september sendte vi ut en kort survey på e-post til alle 14 studentsamskipnader. Mottakerne var ledere med ansvar for velferdstjenester i hver av samskipnadene. Spørsmålene ligger i Vedlegg 2 Spørreskjema til samskipnader. 11 mottakere besvarte undersøkelsen, og etter purring 22. september svarte ytterligere tre, slik at antall deltakere kom opp i 14.

Vi brukte spørreskjemaverktøyet SurveyXact til å lage undersøkelsen og til å systematisere svarene i oversiktstabeller.

1.3.3 Intervjuer med fleksible studenter

For å få mer innsikt i behovene har vi intervjuet til sammen 20 fleksible studenter. Gjennomsnittsalderen på informantene var 37,6 år, og kjønnsfordelingen var 11 menn og ni kvinner. 12 studerte på universitet/høgskole, fem på fagskole, og tre på både universitet/høgskole og fagskole.

Av studentene vi intervjuet oppga 11 at de gikk på samlingsbaserte studier (inkludert fire som også var «deltid»). Seks fulgte studier som både var digitale og samlingsbasert, to fulgte rene nettstudier, og én oppga å studere på deltid. Tre av studentene viste seg å være knyttet til en fagskole som ikke var tilknyttet en samskipnad. Kun to hadde ikke jobb ved siden av studiene. 13 jobbet og hadde en stillingsprosent på 75 eller høyere.

Intervjuene ble gjennomført på Teams, og enkelte på telefon. Vi fulgte en semistrukturert intervjuguide med åpne spørsmål. Se Vedlegg 3 Intervjuguide studenter. En eller to personer fra Proba deltok på intervjuene, og vi tok skriftlige notater. Studentintervjuene er referert til med tall mellom 1 og 36³².

³¹ «Studentvelferd og læringsmiljø og en digital studiehverdag». Hentet 22. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/studentvelferd-og-laeringsmiljo-i-en-digital-studiehverdag/>

³² Av praktiske årsaker og av konfidensialitetshensyn fikk alle studenter vi var i kontakt med om undersøkelsen, et intervjunummer. Av disse 36 plukket vi ut intervjukandidater med tanke på å få en så god variasjon i utvalget som mulig. Derfor er informantene identifisert med nummer mellom 1 og 36.

Rekruttering

For å komme raskt i gang med intervjuer, brukte prosjektteamet først eget nettverk til å rekruttere fem fleksible studenter. Ingen av disse var egne nærstående. Vi sendte også henvendelser til alle UH- og HYU-institusjoner med forespørsel om de kunne dele informasjon om prosjektet vårt i deres sosiale medier-kanaler. Vi sendte ikke henvendelser til fagskoler med færre enn fem utdanningstilbud, da disse har små administrasjoner og færre studenter. Ved hjelp av denne markedsføringen ble vi kontaktet av et tilstrekkelig antall studenter som ønsket å delta i undersøkelsen. Studentene som ble intervjuet, fikk tilsendt et gavekort på kr. 300 som takk for hjelpen.

Tre av studentene i undersøkelsen viste seg å være tilknyttet fagskoler som ikke har egen studentsamskipnad. Vi inkluderte disse intervjuene i datamaterialet fordi vi anser at disse studentene har samme grunnlag for å vurdere sitt behov for velferdstjenester som andre studenter har.

Utvalgsskjevheter

Utvalget av studenter er ikke tilfeldig, men basert på en kombinasjon av at vi selv kjente til dem – og selvrekruttering. Sannsynligvis svarte et fåtall av lærestedene på vår oppfordring om å formidle informasjon om undersøkelsen til sine studenter. Vi fikk derfor kontakt med studenter fra et begrenset utvalg læresteder. Vi anser imidlertid at behovene til fleksible studenter ikke varierer så mye med hvilket lærested de er tilknyttet. Hva slags livssituasjon hver av studentene selv er i, har sannsynligvis større betydning for deres velferdsbehov.

1.3.4 Forklaringskraft i materialet

Datamaterialet i undersøkelsen består av intervjuer med 20 fleksible studenter, representanter for fire utdanningsinstitusjoner, fem samskipnader og tre organisasjoner. I tillegg har vi et surveymateriale basert på svar fra alle 14 samskipnader. Intervjuene med virksomhetene var informative, mens de fleste studentintervjuene var svært korte. Det skyldes at de fleksible studentene ikke hadde så mye å si om velferdstilbudet til samskipnadene eller sine egne behov for velferdstjenester. Det er generelt en utfordring for studentsamskipnadene å få til god studentmedvirkning (Meld. St. 11 2024-2025, s. 141), noe som reflekteres i vårt materiale. En spørreundersøkelse til alle fleksible studenter ville ha gitt et bredere grunnlag for å si noe om hvilke tjenester de benytter seg av og ikke benytter seg av. Men om en survey hadde gitt flere eller mer verdifulle innspill til tjenester fleksible studenter har behov for, er ikke selvsagt.³³ Samskipnadene har imidlertid godt innblikk i utfordringene, og kombinert med øvrige intervjuer og tilgjengelig statistikk om fleksible studenter, anser vi at det innsamlede materialet er tilstrekkelig for å besvare problemstillingene i dette prosjektet.

1.3.5 Analyse av datamaterialet

I prosjektet har vi samlet inn kvantitative data gjennom en spørreskjemaundersøkelse til samskipnadene. Gjennom intervjuer med et utvalg samskipnader, et utvalg

³³ Surveyer egner seg best til å måle atferd, kunnskaper og holdninger og mindre til å utforske individuelle behov og refleksjoner om et tema (Mordal 1989).

utdanningsinstitusjoner og studenter har vi samlet inn et kvalitativt datamateriale. I det kvalitative datamaterialet inngår også svar på åpne spørsmål i surveyen.

Det kvantitative materialet er analysert gjennom enkel deskriptiv statistikk i spørreskjemaverktøyet SurveyXact og i Excel.

Materialet fra disse analysene tjente videre som underlag inn i analysen av det kvalitative materialet. I og med at omfanget av intervjudata var begrenset (10 intervjuer med institusjonelle aktører og 20 studentintervjuer), gjennomførte vi analysen ved at fire av prosjektmedlemmene foretok grundige gjennomlesninger. Prosjektmedlemmene deltok også i to analysemøter, ett internt og ett sammen med oppdragsgiver. Dette arbeidet utgjorde til sammen en form for kollektiv, kvalitativ analyse som beskrevet i Eggesbø (2020).

2 Velferdstilbudet til studenter

I dette kapitlet beskriver vi velferdstilbudet til studenter. Beskrivelsen er basert på data fra spørreundersøkelsen til samskipnadene, supplert med informasjon fra intervjuene og offentlig tilgjengelig informasjon om samskipnadene.

Samskipnadene har ansvar for å tilby velferdstjenester til studenter. De sentrale tjenesteområdene er nevnt i § 8 i Forskrift om studentsamskipnader (2008). Under redegjør vi for tilbudet som samskipnadene har på hvert av tjenesteområdene. De stedbaserte tilbudene er kantine, bolig, barnehageplasser til barn av studenter og salg av studielitteratur til studenter. Vi ser nærmere på disse i del 2.

Andre sentrale tjenesteområder, men som både kan leveres digitalt og fysisk, er trening, helse- og omsorgstjenester, rådgivning, studentsosiale, - demokratiske, - faglige og -kulturelle tiltak. Disse presenterer vi i del 2.2. Samskipnadenes erfaringer med samarbeid presenteres i del 2.4, mens rene digitale tilbud presenteres i del 2.3. I del 2.5 ser vi nærmere på om tilbudet til fleksible studenter varierer med størrelsen på samskipnadene, og i 2.6 på om samskipnadene prioriterer mellom fleksible og ordinære studenter.

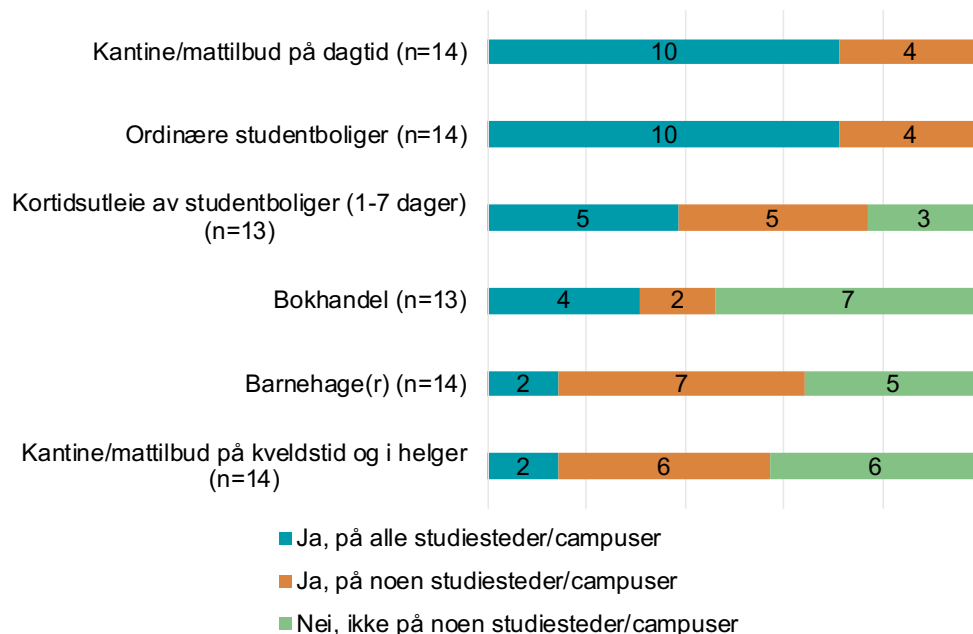
Alle studenter som er meldt inn i samskipnadene og som har betalt semesteravgiften, inkludert fleksible studenter, har tilgang til samskipnadenes velferdstilbud. I beskrivelsen nedenfor gjør vi rede for hvordan velferdstilbudet er tilpasset eller ikke tilpasset studenter på nettstudier og samlingsbaserte studier, altså de fleksible studentene.

Vi ser også på om det er noen systematiske forskjeller i tilbudet fra samskipnader av ulik størrelse. Når vi har kategorisert samskipnadene som «store», «mellomstore» eller små (se del 1.2.1), har vi tatt hensyn til antall utdanningsinstitusjoner de betjener. Forskjellene mellom samskipnader av ulik størrelse er imidlertid vanskelige å tolke fordi de ulike institusjonene kan ha et veldig ulikt antall fysiske studiesteder, med et svært varierende antall studenter, som samskipnadene skal betjene.

2.1 Stedbaserte tjenester

Figur 2-1 under viser tilbudet som samskipnadene har om kantine, barnehager, bolig og salg av bøker.

Figur 2-1 Stedbaserte tilbud til studenter

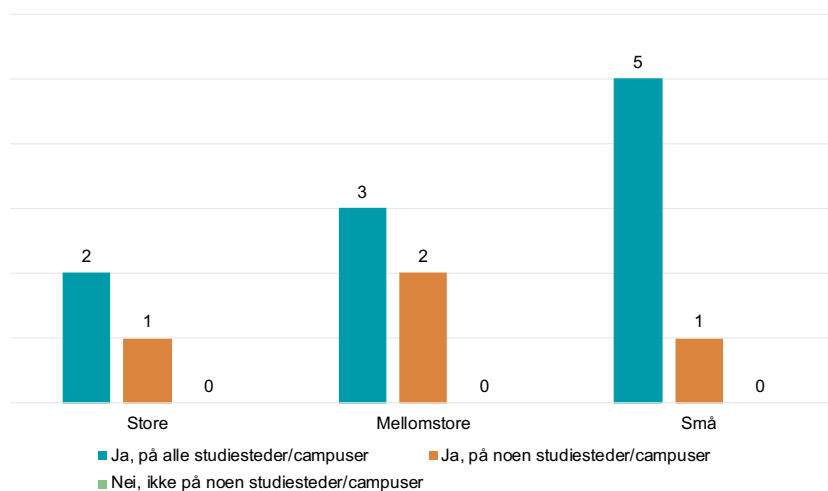

Figuren kommenteres under.

2.1.1 Kantine

10 av 14 samskipnader svarer at de tilbyr kantine på alle sine studiesteder på dagtid, mens fire kun tilbyr kantine på noen av sine studiesteder på dagtid. Ingen svarer at de ikke har noen kantinetjenester. Figur 2-2 viser hva slags tilbud samskipnadene av ulike størrelse har om kantine-/mattilbud på dagtid. Figuren viser at de små samskipnadene ikke har noe dårligere tilbud enn de store.

Figur 2-2 Samskipnadenes kantine-/mattilbud på dagtid

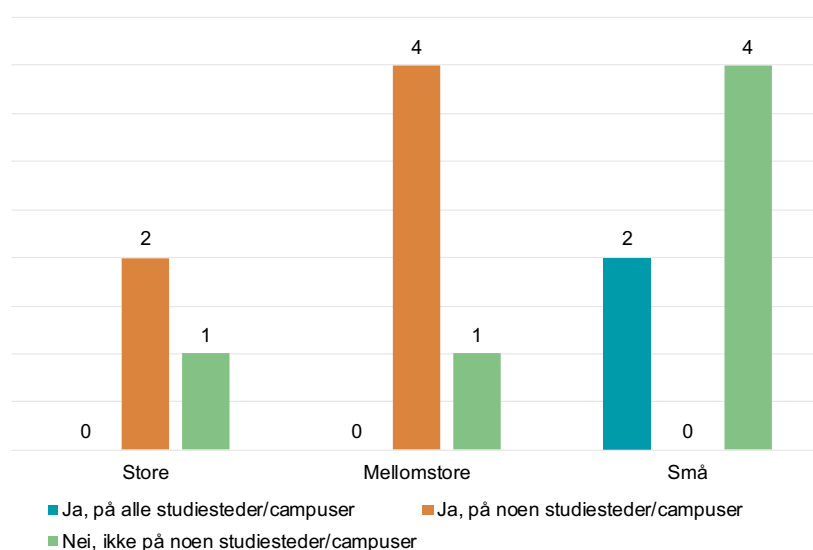
Et ønske som de fleksible studentene som går på samlingsbaserte studier, har formidlet til oss, er at de ønsker seg muligheter for å kjøpe mat og drikke på stedet der

samlingene holdes. Helst bør denne maten også være billigere enn maten som de kan kjøpe på ordinære serveringssteder, dersom slike finnes på/ved studiestedet.

Surveyen viser at kun to av 14 samskipnader har kantinetilbud på kveldstid og i helger på alle sine studiesteder/campus. Seks av 14 selger ikke mat i helger eller på kvelden. I et intervju med et lærested (intervju E) fikk vi høre at kostnadene forbundet med å ha åpen kantine på kveldstid og i helger når det er faglige samlinger, blir høye fordi det ikke er noen stordriftsfordeler forbundet med slike tilbud. Seks av samskipnadene har likevel slikt tilbud på noen av studiestedene sine.

Figur 2-3 viser hva slags tilbud samskipnader av ulik størrelse har om kantine-/mattilbud på kveldstid og i helger. Figuren viser ikke noe klart mønster i hva slags tilbudet samskipnader av ulik størrelse har, men de eneste samskipnadene som har kantiner på alle studiesteder, er to av de små. Det skyldes sannsynligvis at de har færre campuser å betjene.

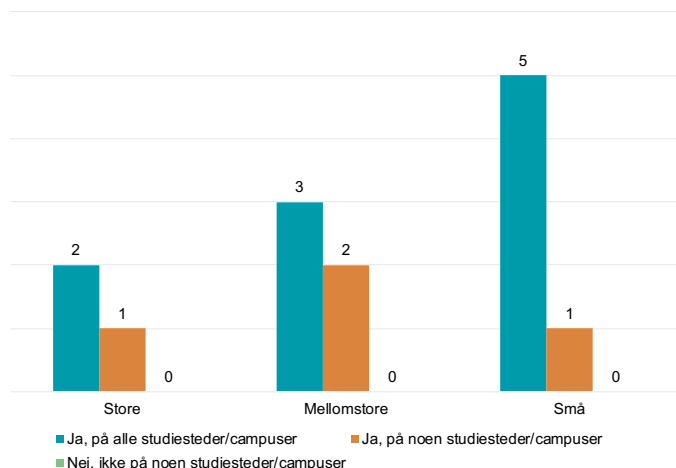
Figur 2-3 Samskipnadenes kantine-/mattilbud på kveldstid og i helger

2.1.2 Bolig

Alle samskipnadene tilbyr bolig, men tilbudet varierer mellom de ulike samskipnadene. I spørreundersøkelsen svarer 10 av 14 samskipnader at de tilbyr ordinære studentboliger på alle sine studiesteder, mens fire svarer at de kun tilbyr ordinære boliger på noen campuser.

Figur 2-4 Samskipnadenes tilbud om ordinære studentboliger

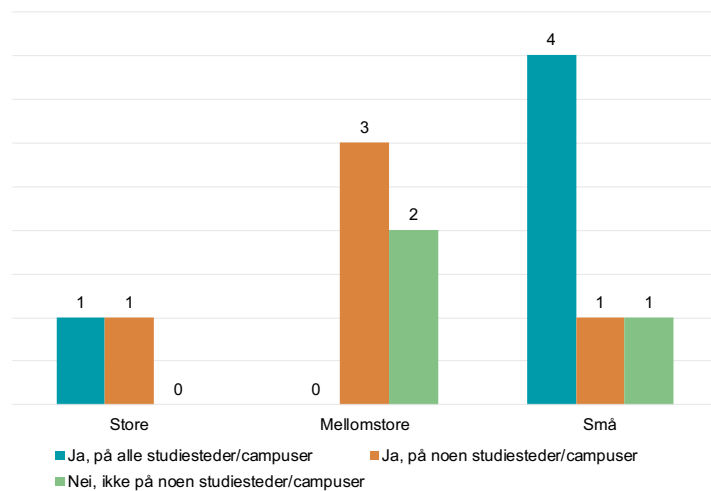

Informasjon fra samskipnadenes nettsider viser at de fleste samskipnadene tilbyr familieboliger, altså studentboliger spesielt tilrettelagt for studenter med barn.

Fem av 13 samskipnader tilbyr kortidsutleie av boliger på alle sine studiesteder, og like mange tilbyr det på noen steder. Tre av samskipnadene tilbyr ikke kortidsutleie av boliger.

Figur 2-4 viser tilbud om ordinære studentboliger som samskipnader av ulik størrelse, har. Figuren viser at de små samskipnadene ikke har noe dårligere tilbud enn de store.

Figur 2-5 Samskipnadenes tilbud om kortidsutleie av studentboliger

Figur 2-5 viser tilbudet om kortidsutleie av studentboliger som samskipnader av ulik størrelse, har. Figuren viser at de små samskipnadene ser ut til å ha et godt tilbud om dette, og bedre enn de mellomstore samskipnadene. Men her vil antallet campuser/studiesteder og andelen fleksible studenter for hver enkelt samskipnad ha betydning, og den informasjonen er ikke inkludert her.

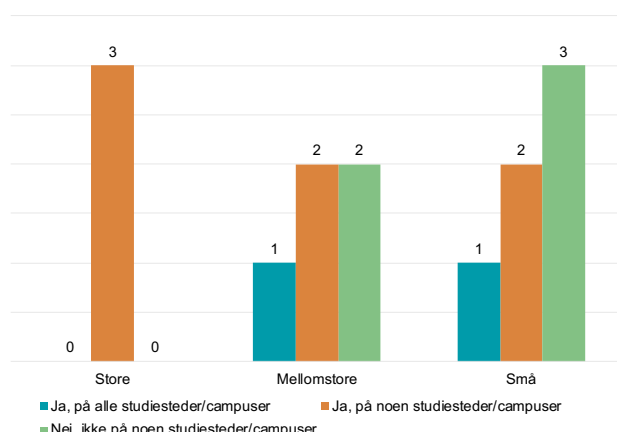
2.1.3 Barnehager

Barnehager er også et viktig tilbud, men sammenlignet med bolig er dette et mindre utbredt velferdstiltak. Dette kan ha sammenheng med den offentlige satsingen på

barnehageutbygging. Mange kommuner har god kapasitet på barnehageplasser, noe som allerede i 2009 begynte å sette studentbarnehagene under press (BDO Noraudit 2009, s. 7-8). Ni av samskipnadene forteller i surveyen at de tilbyr barnehager på ett eller flere studiesteder, mens fem sier de ikke tilbyr barnehage.

Informasjon på nettsidene til samskipnadene viser at flere studentbarnehager har tilpasset tilbudet sitt til studenter gjennom å tilby barnepass på eksamensdagen hvis barnet er sykt og må være hjemme. Noens studentbarnehager har også «matpakkefri» i betydningen at barnehagen serverer alle måltidene til barna slik at foreldrene slipper å lage og sende med mat i barnehagen. Studentbarnehager kan også tilby utvidet åpningstid i forbindelse med forelesninger på ettermiddagen samt lørdagsåpent i eksamensperioder.³⁴

Figur 2-6 Samskipnadenes tilbud om barnehager

Figur 2-6 viser tilbudet om barnehager hos samskipnader av varierende størrelse. De små og mellomstore samskipnadene ser ut til å ha et dårligere tilbud enn de store fordi flere av dem ikke har tilbud om barnehager noe sted. Vi må imidlertid anta at dette henger sammen med etterspørselen og barnehagedekningen på de aktuelle studiestedene.

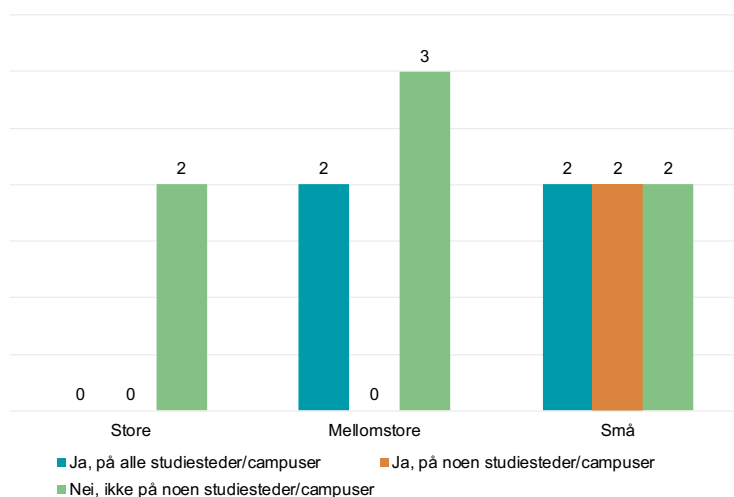
2.1.4 Salg av bøker

I forbindelse med en generell digitalisering av samfunnet har bokhandler med fysiske bøker og annet håndgripelig materiale blitt mindre vanlig på studiestedene rundt om i landet (Svihus 2024; Korseberg m.fl. 2024). I spørreundersøkelsen svarer fire av 13 samskipnader at de har bokhandel på alle studiesteder, mens to bare har det på noen studiesteder. Sju har ikke bokhandel. Dette gjelder blant annet to av de tre store samskipnadene³⁵. At så mange som halvparten av samskipnadene ikke har bokhandel kan tyde på at dette ikke lenger er lønnsomt, fordi studenter sjelden kjøper bøker og lignende, og heller låner fra biblioteket, eller kjøper/laster ned fra nett.

³⁴ Se for eksempel «Fem fordeler for studentforeldre». Hentet 26. september 2025 fra <https://sammen.no/no/barnehageressurser/fem-fordeler-for-studentforeldre>

³⁵ En av de tre store samskipnadene svarte ikke på dette spørsmålet.

Figur 2-7 Samskipnadenes tilbud om salg av bøker

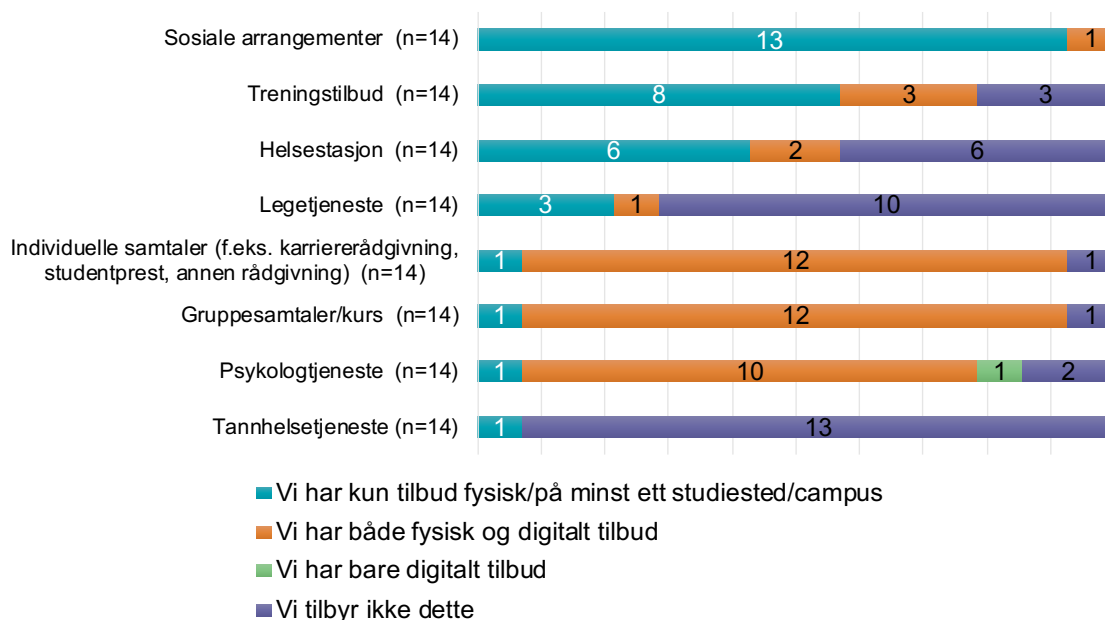

Figur 2-7 viser at de store samskipnadene har lagt ned sine bokhandlere³⁶, mens de minste til en viss grad opprettholder tilbudet.

2.2 Fysiske og/eller digitale tjenester

Figur 2-8 under viser tilbudet av fysiske og/eller digitale tjenester som samskipnadene har innenfor helse- og omsorgstjenester, trening, rådgivning og annet.

Figur 2-8 Fysiske og/eller digitale tjenester

Figuren kommenteres i del 2.2.1 til 2.2.4 under.

³⁶ En av de store samskipnadene svarte ikke på dette spørsmålet.

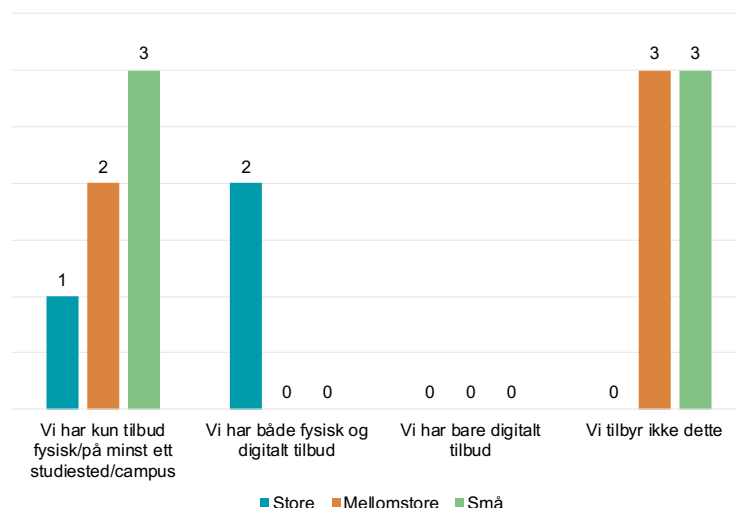
2.2.1 Helse- og omsorgstjenester

Vi har delt tilbudet om helse- og omsorgstjenester inn i ulike grupper, som samskipnadene ble bedt om å beskrive nærmere.

Helsestasjon

I spørreundersøkelsen forteller seks av 14 samskipnader at de kun har fysisk helsestasjon på campus, to svarer at de har både fysisk og digital helsestasjon.

Figur 2-9 Samskipnadenes tilbud om helsestasjon

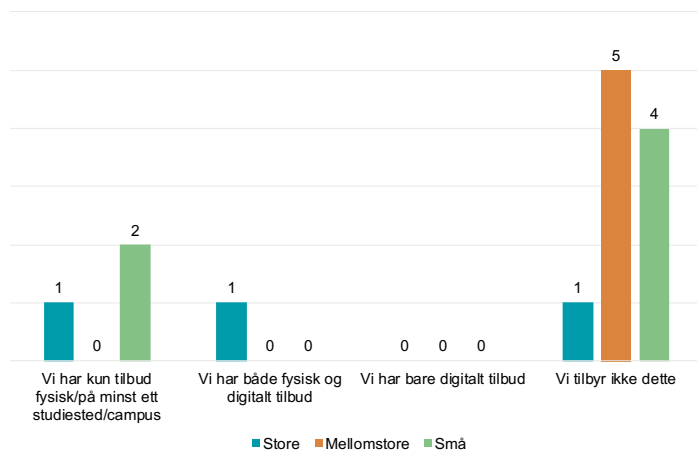

Figur 2-9 viser at alle de tre store samskipnadene har et tilbud om helsestasjon, mens tre mellomstore og tre små samskipnader, til sammen seks samskipnader, forteller at de ikke har helsestasjon som en del av sitt tilbud. Ingen samskipnader har bare digital helsestasjon. Det er altså vanligst for de minste og mellomstore samskipnadene å ikke ha tilbud om helsestasjon, mens to av de store har det mest omfattende tilbudet, ved å ha slikt tilbud både digitalt og fysisk.

Legetjenester

Tre av 14 samskipnader har kun fysiske legetilbud, mens én har både fysisk og digital legetjeneste. Ti tilbyr ikke legetjenester i det hele tatt, blant dem er det fem mellomstore og fire små samskipnader.

Figur 2-10 Samskipnadenes tilbud om legetjenester

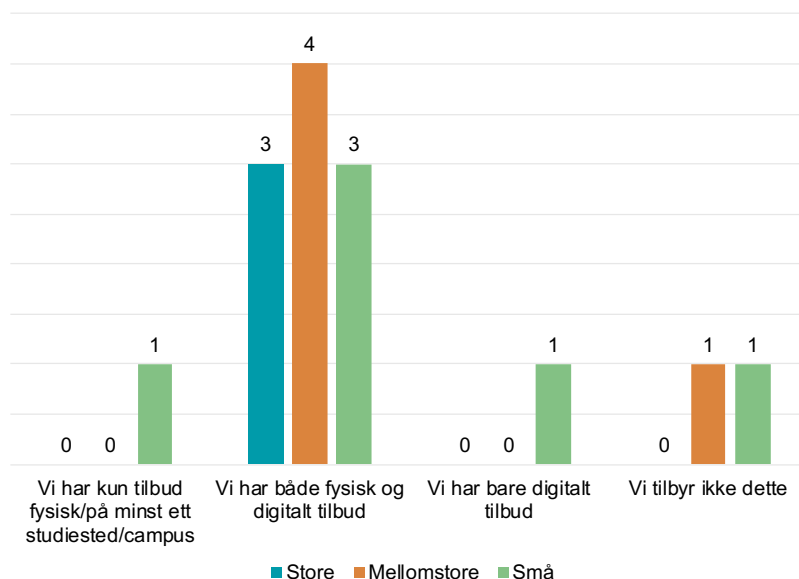
Figur 2-10 viser at det er de minste og særlig de mellomstore samskipnadene som i liten grad tilbyr legetjenester. Samtidig er det også en av de store som ikke har dette.

Tannhelse: De aller fleste, 13 av 14, tilbyr ikke tannhelsetjenester. Den ene samskipnaden som har tilbud om tannhelsetjenester, er en stor samskipnad, og dette tilbudet er kun fysisk.

Psykologtjeneste

12 av 14 samskipnader tilbyr psykologtjenester. Ti samskipnader har både et fysisk og et digitalt tilbud. En samskipnad oppgir at de kun har fysisk psykologtjeneste og én samskipnad har kun et digitalt tilbud.

Figur 2-11 Samskipnadenes tilbud om psykologtjenester

Figur 2-11 viser at samskipnader i alle størrelser både har fysiske og digitale psykologtjenester. Dette er åpenbart et satsingsområde for alle typer samskipnader. De to samskipnadene som ikke har slikt tilbud, er begge små/mellomstore.

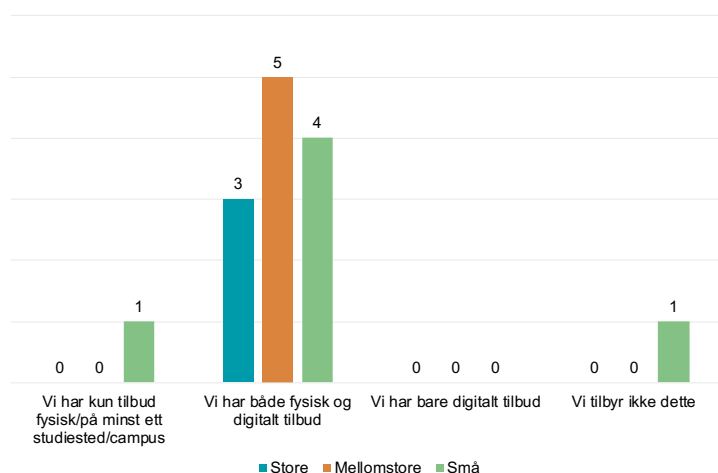
Refusjonsordninger

Flere av samskipnadene tilbyr refusjonsordninger for helseutgifter til lege, psykolog og tannlege. Studentene kan selv søke om refusjon, ved hjelp av lenker til skjemaer eller annen relevant informasjon på nettsidene til samskipnadene.

Gruppesamtaler og individuelle samtaler

12 av 14 samskipnader har både fysiske og digitale tilbud om ulike former for gruppesamtaler og individuelle samtaler, for eksempel med karriererådgiver, studentprest eller annen rådgiver. Én (liten) samskipnad har bare slike tilbud fysisk, og én (liten) samskipnad har ikke slike tilbud.

Figur 2-12 Samskipnadenes tilbud om gruppesamtaler/kurs og/eller individuelle samtaler³⁷

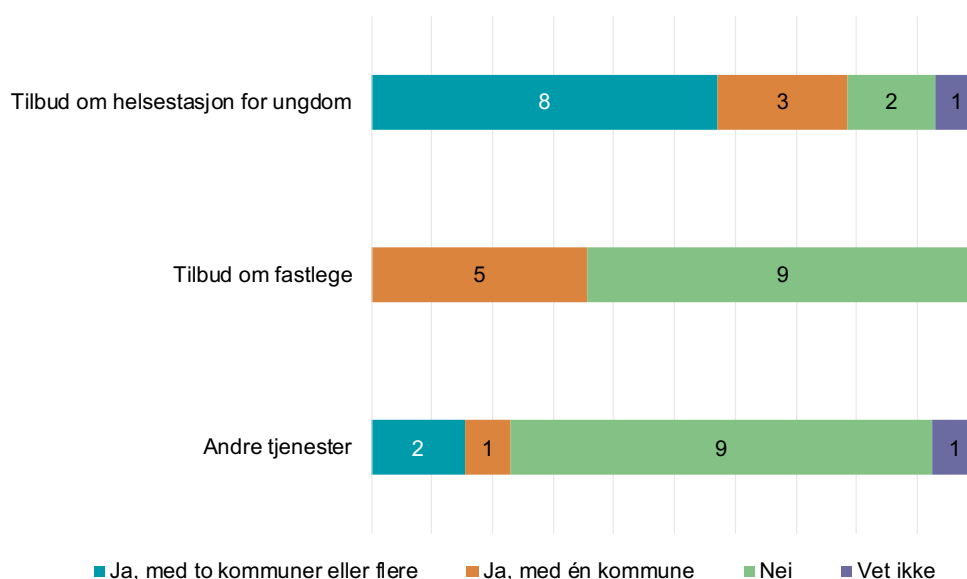
Figur 2-12 viser at samskipnader i alle størrelser har både fysiske og digitale tilbud om gruppesamtaler/kurs og individuelle samtaler. De to samskipnadene som ikke har slikt tilbud, er begge små/mellomstore.

Samarbeid med kommuner om velferdstilbud innenfor helse og omsorg

Vi har spurt samskipnadene om de samarbeider med én eller flere kommuner/fylkeskommuner om fastlegetilbud til studenter, helsestasjon for ungdom eller andre tjenester. Svarene viser at omfanget av samarbeid varierer mellom tjenestene, se Figur 2-13.

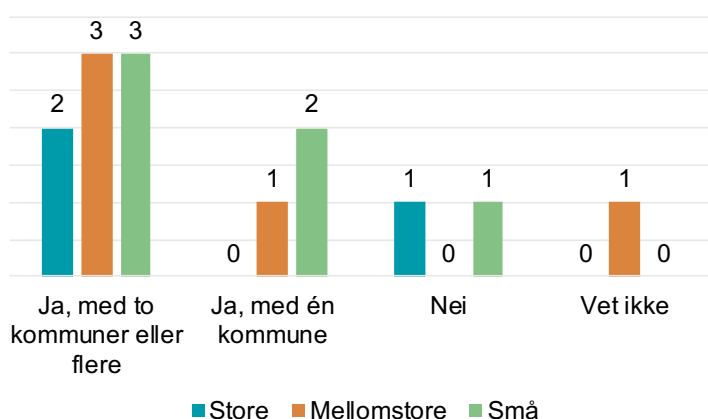
³⁷ Svarfordelingen mellom samskipnader av ulik størrelse er lik når det gjelder tilbud om gruppesamtaler/kurs og/eller individuelle samtaler. Vi presenterer derfor disse i én figur.

Figur 2-13 Samarbeid med kommuner om tjenester til studenter (N=14)

Helsestasjon: Når det gjelder samarbeid om helsestasjon for ungdom, svarer åtte av samskipnadene at de samarbeider med to eller flere kommuner, tre har samarbeid med én kommune, og tre har ikke slikt samarbeid eller de kjenner ikke til slikt samarbeid. I åpne svar oppgir én samskipnad samarbeid med én eller flere kommuner om test-stasjon for kjønnssykdommer.

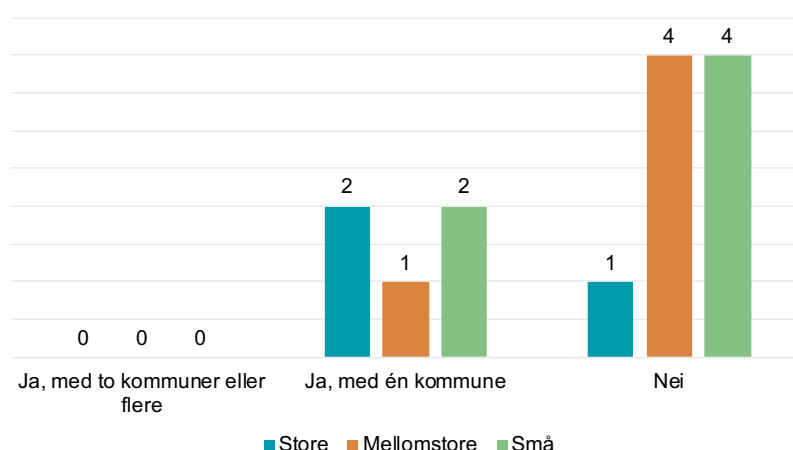
Figur 2-14 Samskipnadenes samarbeid med kommuner om helsestasjon

Figur 2-14 viser at det ikke er noen tydelig sammenheng mellom samskipnadsstørrelse og kommunesamarbeid om helsestasjoner.

Fastlege: Det er ikke vanlig å samarbeide med kommunene om fastlegetilbud. Ni av 14 samskipnader har ikke slikt samarbeid, mens fem av samskipnadene oppgir at de har slikt samarbeid med én kommune. Blant disse er to av de tre store samskipnadene.

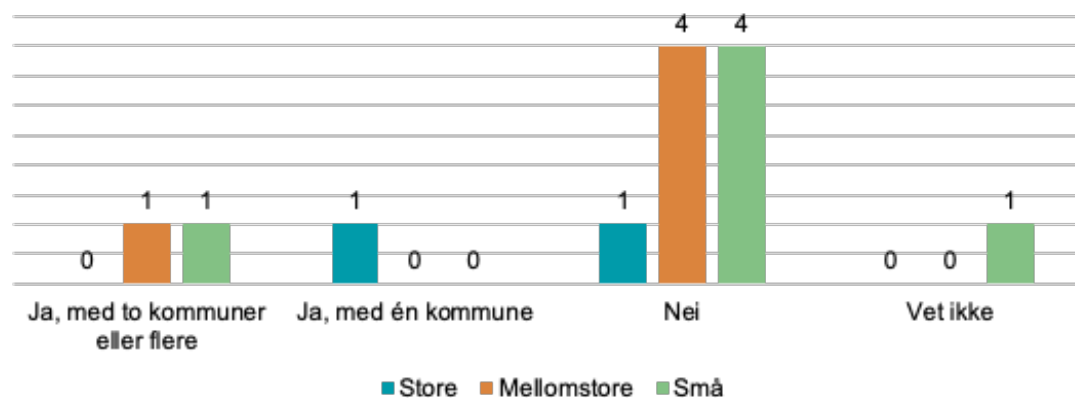
Figur 2-15 Samskipnadenes samarbeid med kommuner om fastlege

Figur 2-15 viser at det ikke er noen tydelig sammenheng mellom samskipnadsstørrelse og kommunesamarbeid om fastlege.

Andre tjenester: På spørsmål om de samarbeider med kommunene om andre tjenester, svarer ni av samskipnadene nei, én svarer at de har samarbeid med én kommune mens to samarbeider med to eller flere kommuner. Én samskipnad svarer vet ikke. De som har samarbeid, svarer at de samarbeider om tannhelse (én samskipnad) og om psykisk helse (to samskipnader).

Figur 2-16 Samskipnadenes samarbeid med kommuner om andre tjenester

Figur 2-16 viser at det ikke er noen tydelig sammenheng mellom samskipnadsstørrelse og kommunesamarbeid om andre tjenester enn fastlege og/eller helsestasjon.

Samarbeid med Helsenorge

For å redusere lange ventetider til psykolog og øke tilfredsheten med psykisk helse-tilbudet, har SiO fornyet sin organisering av tilbudet innenfor psykisk helse og veiledning. Den nye organiseringen benytter Helsenorge som sikker kanal for kartlegging og kommunikasjon av helseopplysninger.

Studenter som ønsker psykisk helsehjelp, registrerer seg nå på et digitalt søknadsskjema på Helsenorge. I søknadsskjemaet beskriver de sitt symptomomfang.

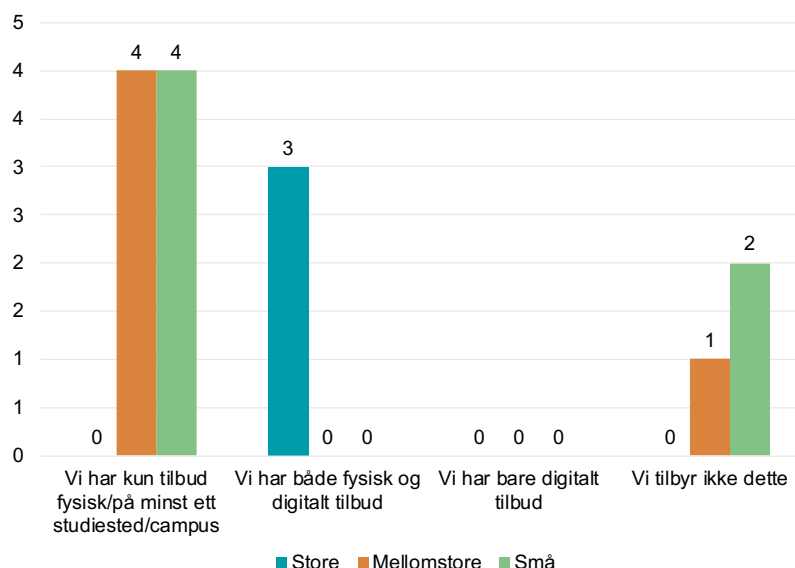
SiOs psykisk helse-team har inntaksmøter hver dag og kan gi tilbud om én til én samtaler raskt, etter en informert vurdering av søkerens behov, formidlet i søknadsskjemaet.

Andre søkere, som vurderes å ha mindre akutte og alvorlige utfordringer, får informasjon om lavterskeltilbud som de selv enkelt kan finne frem til på SiOs informasjonssider.³⁸ Det kan dreie seg om utfordringer knyttet til bekymring, nedstemthet, tvil over valg, overtenking, konsentrasjon og prokrastinering.³⁹ Fordi ventetiden på psykisk helsehjelp er blitt kortere og studenttilfredsheten har økt, ser dette ut til å være en forbedring av tilbudet til alle studenter, uavhengig av om de kan kategoriseres som «fleksible» eller «ordinære».

2.2.2 Treningstilbud

Som en del av den generelle studentvelferden tilbyr mange studentsamskipnader en eller annen form for fysisk treningstilbud til sine studenter. Se Figur 2-17.

Figur 2-17 Samskipnadenes treningstilbud

Figuren viser at åtte av 14 samskipnader kun har et fysisk treningstilbud. Alle disse samskipnadene er små eller mellomstore. Alle de tre store samskipnadene svarer at de har både et digitalt og et fysisk tilbud. Tre samskipnader, to små og en mellomstor, har ikke treningstilbud til sine studenter. Ingen samskipnader tilbyr kun digital trening.

2.2.3 Rådgivning

Utdanningsinstitusjonene har hovedansvar for læringsmiljøet og samskipnadene for velferdstilbudet. I noen grad er disse hensynene overlappende. Det kan derfor skje at samskipnadene legger til rette for studentenes læringsmiljø mer direkte, og ikke bare ved å tilby velferdstjenester. Ifølge studentsamskipnadsloven (2008) skal

³⁸ «Se Kurskalender» på <https://www.sio.no/kurskalender?category=health>. Hentet 13. oktober 2025.

³⁹ «Slik snudde vi ventetiden i SiO psykisk helse». Hentet 13. oktober 2025 fra <https://www.dagensmedisin.no/organisering-psykisk-helse-student/slik-snudde-vi-ventetiden-i-sio-psykisk-helse/698387>

samskipnader og læresteder uansett samarbeide om velferdstilbud og læringsmiljø, men på en slik måte at hver part har hovedansvar for sine områder.

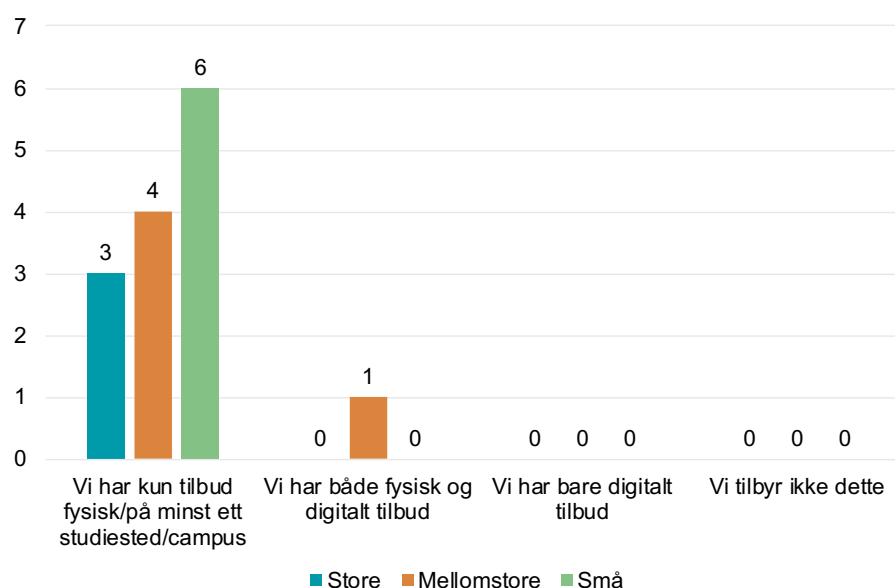
Temaer som både kan tilhøre samskipnadens og lærestedets domene, er karriererådgivning og studieteknikk. Vi ser i undersøkelsen til samskipnadene at 11 samskipnader tilbyr studentene digitale kurs eller apper om studieteknikk (akademisk skriving, hukommelsesteknikk, skrivekurs, ta ordet etc.). Det er like mange som tilbyr digitale kurs eller apper knyttet til livsstil, se del 2.2.1.

Samskipnadene tilbyr samhandlingsbaserte, digitale kurs eller apper om studieteknikk i like stor utstrekning som de tilbyr slike kurs om livsstil. Ni samskipnader oppgir å tilby slike tjenester til studentene.

2.2.4 Studentsosiale, -demokratiske, -faglige og -kulturelle tiltak

Bare én samskipnad tilbyr både fysiske og digitale sosiale arrangementer. Det er en mellomstor samskipnad. De øvrige, altså 13 av 14 samskipnader, tilbyr sosiale arrangementer fysisk på minst ett studiested. Ingen har bare digitale tilbud om sosiale arrangementer. Se Figur 2-18.

Figur 2-18 Samskipnadenes tilbud om sosiale arrangementer

13 av 14 samskipnader oppgir å tilby støtte i form av økonomisk eller praktisk hjelp til etablerte studentorganisasjoner⁴⁰, og alle tilbyr økonomisk og/eller praktisk støtte til studentaktiviteter studentene selv tar initiativ til. Studentsamskipnaden på Vestlandet, Sammen, har samlet sitt tilbud om hjelp og veiledning under en egen temaoverskrift/område på sin hjemmeside, under overskriften «Studentliv».⁴¹

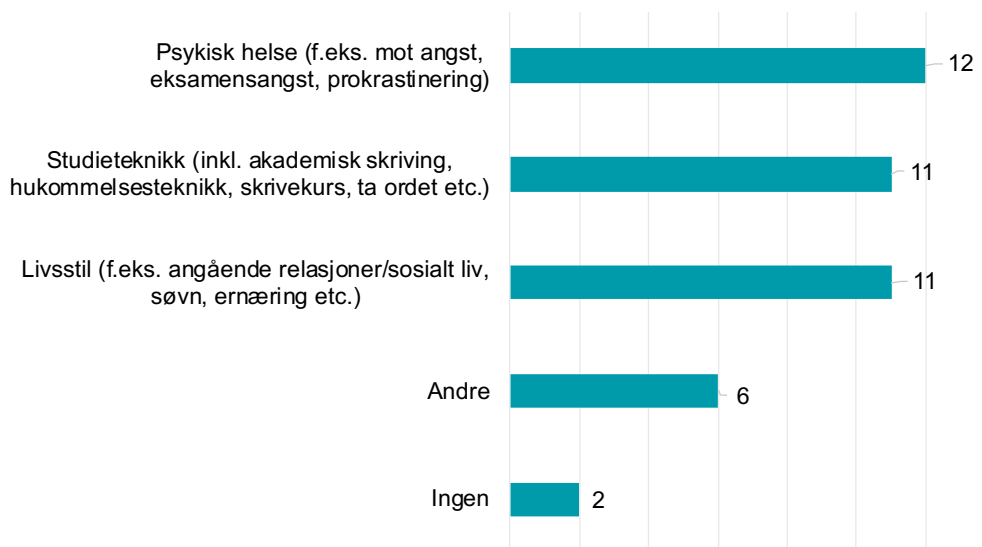
⁴⁰ En, liten, samskipnad har krysset av for «vet ikke» på spørsmål om samskipnaden tilbyr slik støtte.

⁴¹ «Studentliv». Hentet 24. september 2025 fra <https://sammen.no/no/studentliv>

2.3 Digitale tilbud

Vi har hentet inn informasjon fra samskipnadene om deres tilbud om digitale kurs og apper, se Figur 2-19 og Figur 2-20, og om deres digitale, samhandlingsbaserte tilbud, se Figur 2-21 og Figur 2-22.

Figur 2-19 Tilbud om digitale kurs eller apper (N=14)

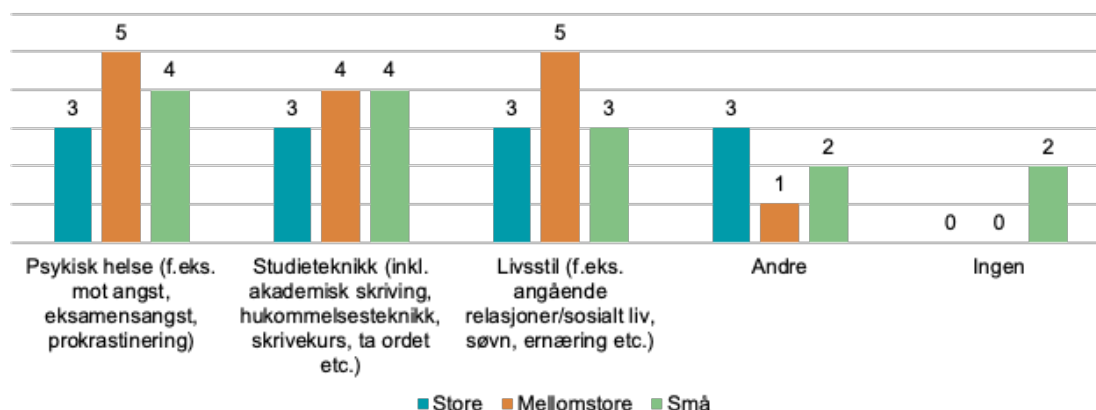

12 samskipnader oppgir at de tilbyr/informerer om psykisk helse-kurs eller info-apper, for eksempel mot angst, eksamensangst eller prokrastinering. 11 informerer studentene sine om digitale kurs eller info-apper om livsstil. Slike kurs/apper kan være knyttet til forhold som relasjoner/sosialt liv, søvn, ernæring etc. Bare to samskipnader har ikke denne typen tilbud i det hele tatt.

2.3.1 Variasjon i digitale tilbud (kurs og apper)

Figur 2-20 viser at samskipnadene stort sett har digitale tilbud på områdene psykisk helse, studieteknikk og livsstil. Seks av 14 samskipnader har også andre former for digitale tilbud. To av de små samskipnadene har ikke digitale tilbud.

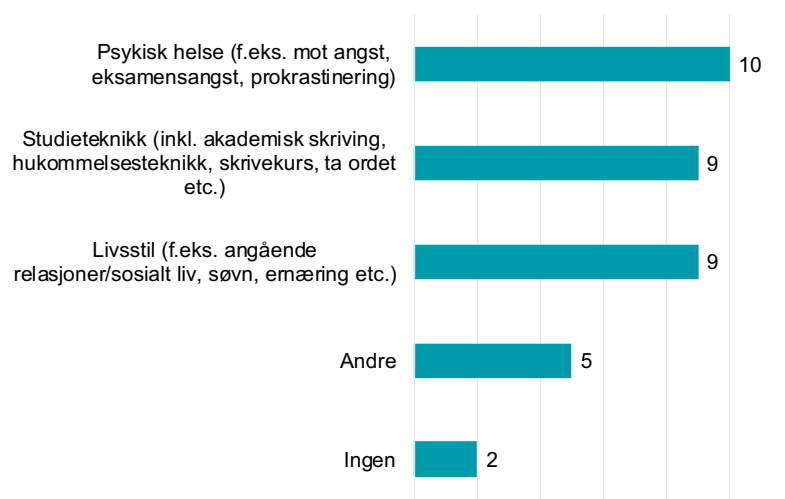
Figur 2-20 Samskipnadenes digitale tilbud

2.3.2 Variasjon i tilbudet om samhandlingsbaserte, digitale kurs eller apper

Ti samskipnader svarer at de har *samhandlingsbaserte*, digitale kurs eller apper knyttet til psykisk helse, som angst og prokrastinering, altså tilbud som innebærer direkte dialog mellom studenten og en annen person om slike temaer. Se Figur 2-21. For livsstilsrelaterte kurs oppgir ni samskipnader at de har samhandlingsbaserte, digitale, tilbud til sine studenter. Bare to samskipnader har ikke denne typen tilbud i det hele tatt.

Figur 2-21 Samhandlingsbaserte digitale tilbud (N=14)

Figur 2-22 viser at samskipnadene stort sett har samhandlingsbaserte digitale tilbud på områdene psykisk helse, studieteknikk og livsstil. Fem av 14 samskipnader har også andre former for samhandlingsbaserte digitale tilbud. En mellomstor og en liten samskipnad har ikke samhandlingsbaserte digitale tilbud.

Figur 2-22 Samskipnadenes samhandlingsbaserte digitale tilbud

2.3.3 Andre digitale tilbud

Seks samskipnader oppgir at de tilbyr «andre» kurs eller apper. I et åpent kommentarfelt nevner de tjenester som «Studenter spør» og appene Grubl, Tankevirus, Heia meg og Attensi skills. Andre tilbud som nevnes, er kurs for studentforeninger, karrierekurs, stressmestring, og selvhjelpsverktøy i form av lenker og artikler. Én nevner at de lenker til nasjonale tilbud («hjelpetelefonen, Kirkens SOS,

Jentevakta»). Når det gjelder samhandlingsverktøy, er det én samskipnad som oppgir å bruke et videosamtalsystem som heter "Confrere". Andre opplegg er basert på webinarer i gruppe. Én nevner også at de har foreningslederkurs.

Samskipnaden Sammen har samlet sitt tilbud til fleksible studenter under en egen overskrift/temaside: «Vi har samlet tilbudene som passer ekstra godt for deg som studerer digitalt eller samlingsbasert».⁴²

Vi spurte også om hva slags rolle samskipnadene har i produksjonen av digitale kurs eller apper til studentene. Her svarte de fleste (11) at de produserer digitale kurs eller apper i samarbeid med andre samskipnader. Mange (sju) lenker også til kurs fra ulike tilbydere som ligger tilgjengelig på nett, og sju samskipnader produserer slike kurs selv. Fire samskipnader kjøper kvalitetssikrede kurs fra profesjonelle aktører, og fire samarbeider med eksterne aktører eller konsulenter om produksjonen. I tillegg er det to som lenker til kurs eller tjenester fra andre samskipnader. To oppgir at de ikke vet hvilken rolle samskipnaden har i produksjonen av apper og digitale kurs til studentene. Se Figur 2-23.

Figur 2-23 Samskipnadens rolle i produksjonen av digitale kurs og apper (N=14)

Å produsere digitale kurs og apper selv er mest vanlig for de store samskipnadene. Alle tre gjør det. I tillegg er det tre mellomstore og en liten som produserer selv.

Det vanligste for de mellomstore samskipnadene er å produsere kurs og apper i samarbeid med andre samskipnader. Fem av seks gjør det. Også de tre store samskipnadene produserer kurs og apper i samarbeid med andre samskipnader.

Tre av de små samskipnadene produserer kurs og apper i samarbeid med andre samskipnader.

⁴² «Vi har samlet tilbudene som passer ekstra godt for deg som studerer digitalt eller samlingsbasert». Hentet 24. september 2025 fra <https://sammen.no/no/artikkel/alle-studenter>

2.4 Samarbeid

Både samskipnadene seg imellom og samskipnadene og utdanningsinstitusjonene har ulike former for samarbeid knyttet til studentvelferd. Samskipnadene samarbeider om tjenesten «Studenter spør» og om ordningene med gjestetrening, mens samskipnadene og lærestedene samarbeider gjennom nettverket LÆR-VEL.

2.4.1 Studenter spør

12 av de 14 studentsamskipnadene samarbeider om tjenesten «Studenten spør». Tjenesten er utviklet av SiO og driftes av samarbeidspartnerne. Tjenesten er gratis og skal gjøre kvalifisert helseinformasjon og råd tilgjengelig for alle studenter.⁴³ Tjenesten er åpen. Det betyr at alle kan bruke den, ikke bare studenter. I del 4.8.1 kommer vi tilbake til hvordan det digitale samarbeidet mellom samskipnadene kan utvikles.

2.4.2 Gjestetrening

Samskipnader med treningstilbud samarbeider om gjestetrening. Ordningen innebærer at studenter som har medlemskap i treningssenteret til samskipnaden på et studiested, kan trene på treningssentre til andre samskipnader, etter nærmere regler. Ordningen gjelder for inntil 15 dager spredt utover et kalenderår, i tillegg til i sommerferien, altså mellom 15. juni og 15. august. Ordningen krever at studentene tar kontakt med treningssenteret der de ønsker å gjestetrene, for å ordne det praktiske rundt adgang.⁴⁴

2.4.3 Andre former for samarbeid mellom samskipnader

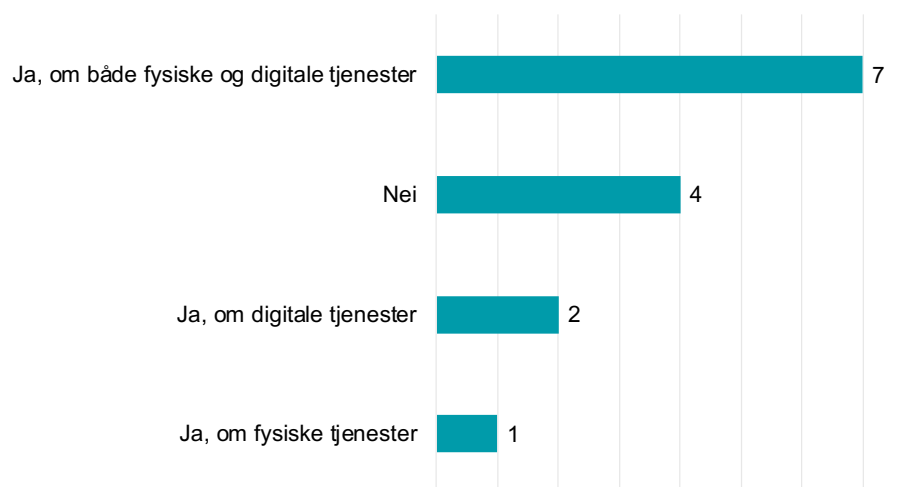
Vi har spurt samskipnadene om de samarbeider med andre samskipnader. Her er svarene vanskelig å tolke. Vi vet at samskipnader som tilbyr trening, samarbeider om gjestetrening for studenter og at alle samskipnader samarbeider om den digitale tjenesten «Studenter spør». Likevel oppgir fire av 14 samskipnader at de ikke samarbeider med andre om å tilby tjenester. Se Figur 2-24. Til sammen ti samskipnader oppgir at de samarbeider med andre samskipnader, enten fysisk (én⁴⁵), digitalt (to) eller både fysisk og digitalt (sju).

⁴³ «Om oss». Hentet 24. september 2025 fra <https://www.studenterspor.no/om-oss/>

⁴⁴ Se for eksempel informasjonen fra hos Kraft sportssenter i Alta: «Gjestetrening» Hentet 13. oktober 2025 fra <https://alta.kraftsportssenter.no/gjestetrening>

⁴⁵ Dette kan ha vært en som tenkte på samarbeidet om trening.

Figur 2-24 Har dere avtaler med én eller flere andre samskipnader om å tilby tjenester til hverandres medlemmer? (N=14)

Ni av samskipnadene oppgir deretter hvilke samskipnader de samarbeider med. Men også her er svarene vanskelige å tolke. Mens fem samskipnader oppgir at de kun samarbeider med én annen samskipnad, oppgir tre samskipnader at de samarbeider med alle de andre (14), og én samskipnad oppgir å samarbeide med sju andre, navngitte, samskipnader.

Vi må altså ta utgangspunkt i kunnskapen vi hadde fra før, at samskipnadene med treningstilbud samarbeider om gjestetrening og at alle samarbeider om «Studenter spør». Det ser ut til at samarbeid utover det, er begrenset.

Vi spurte også samskipnadene om de har samarbeid med andre offentlige aktører enn kommunene om velferdstjenester til studenter. 11 samskipnader svarte nei, mens tre svarte ja: en stor, en mellomstor og en liten samskipnad. Disse samarbeidene gjelder samarbeid med Blå kors, Røde kors, busskort gjennom kommunen, leie av treningshaller, fastlege og tannhelse, psykisk helse og rus, frivillighetssentraler, frivillige aktører i kommunene og ulike kulturtilbud.

2.4.4 Samarbeid mellom samskipnader og læresteder

Kompetansenettverket LÆR-VEL: Nasjonalt kompetansenettverk for studenters læringsmiljø og velferd⁴⁶ er et frivillig samarbeid mellom 23 samskipnader, universiteter og høyskoler som har valgt å delta.⁴⁷ Formålet til kompetansenettverket er å «fremme praksisnær kompetanse og forskningsbasert innsikt for å styrke studenters læringsmiljø og velferd».⁴⁸ Arbeidsmåten er samarbeid og samskaping mellom læresteder, samskipnader og studentorganisasjoner. Nettverket skal også bidra til å styrke samordning og trepartssamarbeid i universitets- og høyskolesektoren.⁴⁹ Nettverket har et sekretariat⁵⁰ som legger til rette for arrangementer i form av nettseminarer,

⁴⁶ Nettverket het frem til 1. september 2025 «Kompetansenettverk for studenters suksess i høyere utdanning». Kilde: «Historie». Hentet 22. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/historie/>

⁴⁷ «Historie». Hentet 22. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/historie/>

⁴⁸ «Om nettverket». Hentet 10. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/om-nettverket/>

⁴⁹ «Om nettverket». Hentet 10. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/om-nettverket/>

⁵⁰ «Sekretariatet». Hentet 22. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/sekretariatet/>

arbeidsseminarer og konferanser. I 2025 avholdes til sammen seks arrangementer.⁵¹ Det at det allerede eksisterer et forum for samarbeid om velferdstjenester, er et godt utgangspunkt for å utveksle erfaringer og forslag til nye tjenester og samarbeidsløsninger.

Utfordringer og muligheter knyttet til digitalt samarbeid kommer vi tilbake til i del 4.8.1.

2.5 Variasjon i samskipnadenes tilbud

I del 1.2 redegjorde vi for hvordan man kan dele samskipnadene inn etter størrelse: tre store (SiO, Sit og Sammen), fem mellomstore (SiA, SINN, SiS og SSN) og seks små (SiMolde, SiVolda, Studentinord, SSO, SiØ og SiÅs). De fleste samskipnadene er altså små eller mellomstore samskipnader.

Samskipnadenes velferdstilbud varierer både mellom samskipnadene og innad i samskipnadene, altså mellom studiesteder/campuser. Av informasjonen vi har hentet inn fra intervjuer, survey og fra samskipnadenes egne nettsider, ser vi at de største samskipnadene har noe flere og mer varierte tilbud, inkludert flere kurstilbud, enn de små samskipnadene. Utover det er det vanskelig å få øye på tydelige, systematiske forskjeller mellom samskipnader av ulike størrelse.

Tilbudet varierer også med antallet campus/studiesteder som samskipnaden må betjene. Mange utdanningsinstitusjoner har flere campuser, og mange samskipnader betjener institusjoner som ligger spredt. Det er ofte en «hovedcampus» som har flest velferdstilbud, basert på antallet ordinære studenter som skal betjenes derfra. Når mange studenter hører til en campus, vil samskipnadene ha et større ansvar for å tilby tjenester til de mange studentene som bor eller oppholder seg der.

Mulighetene som samskipnadene har til å tilby velferdstjenester på steder med få studenter og der det er lite etterspørsel etter boliger, kantine-, barnehage eller helsetjenester, er begrenset. Når etterspørselen er lav og driftskostnadene høye (for eksempel på grunn av avstanden mellom campusene), har ikke samskipnaden noen fordel av stordrift. På små steder med få ordinære studenter er det for eksempel vanskelig å få kantinedrift til å lønne seg, selv om det kommer samlingsbaserte studenter på faste besøk.

2.6 Prioritering av studentgrupper

I spørreundersøkelsen støtter de fleste samskipnadene en påstand om at de prioriterer studentene på campus. Åtte av samskipnadene mener at påstanden passer «svært godt» eller «ganske godt». I tillegg mener ytterligere tre at påstanden passer «i noen grad». 11 av 14 kjenner seg altså igjen i at de prioriterer campus-studenter.

Vi ser av øvrige svar i undersøkelsen at mange velferdstilbud er knyttet til campusområdet. De mest åpenbare eksemplene er bolig, barnehager, kantine, som er på campus eller på studiestedet. Siden dette er viktige inntektsgivende tjenesteområder for samskipnadene, kan det forklare prioriteringen.

⁵¹ «Arrangementer 2025». Hentet 22. september 2025 fra <https://site.nord.no/studenterssuksess/arrangementer-2025/>

Åtte av 14 samskipnader avviser i spørreundersøkelsen at de faktisk må prioritere mellom fleksible og ordinære studenter. De synes en slik påstand «passer ganske dårlig» eller «passer svært dårlig». Bare tre mener at det passer «svært godt» eller «ganske godt» at de må gjøre slike prioriteringer. Det er ikke store eller systematiske forskjeller i hva slags svar samskipnader av ulik størrelse gir på dette spørsmålet,

I svarene fra samskipnadene ligger sannsynligvis en erkjennelse av at både fleksible og ordinære studenter har behov for digitale tjenester og for tjenester utover normal arbeidstid, som kveldsåpne/helgeåpne kantiner. Å prioritere tilbud til fleksible studenter, innebærer dermed samtidig, i mange tilfeller, at tjenestetilbudet til ordinære studenter også bedres.

Samskipnadene avviser ikke studenter som egentlig hører til andre samskipnader, slik vi forstår det. Flere vi har intervjuet, presiserer at de betjener de studentene som trenger assistanse, uavhengig om de tilhører samskipnaden, slik dette sitatet viser:

(...) da tar vi dem inn og hjelper de, sjekker ikke om hvor de har betalt semesteravgift. Vi hjelper dem der de er når de trenger det. Samarbeider med [samskipnaden på stedet], de får noe og vi får noe. Der er vi fleksible, hjelper der de er eller hjelpe dem å finne det de trenger. (intervju J med samskipnad)

I intervjuer med oss har samskipnadene formidlet at de fleksible studentene i mye mindre grad benytter seg av velferdstilbudene, sammenlignet med ordinære studenter. Svarene på spørsmålet om «prioritering» kan derfor handle om at samskipnadene opplever at fleksible studenter (i utgangspunktet) sjeldnere benytter seg av tjenestetilbudene, og at samskipnadene prioriterer deretter.

2.7 Oppsummering

I dette kapitlet har vi presentert dagens velferdstilbud til studenter og sett nærmere på tilbudet til fleksible studenter. Noen av studenttjenestene som fleksible studenter kan benytte seg av, er stedbaserete, men tilbys på kveldstid eller i helger, til studenter som deltar på samlinger. Dette kan være kveldsåpne kantiner – eller kortvarige botilbud i studentboliger på studiestedet. Det fremstår som om omfanget av slike tilbud, er begrenset. Det ser ut til at samskipnadene i noen grad velger å prioritere studentene på campus. Dette kan ha å gjøre med at det er her samskipnadene har inntjeningsmulighet. Dette ser vi mer på i del 4.3.

Andre tjenester som fleksible studenter kan benytte seg av, er digitale. Dermed er ikke studentene avhengige av å oppholde seg fysisk på et studiested for å benytte seg av tjenesten. Dette kan for eksempel dreie seg om rådgivning, psykisk helsehjelp eller trening. Utvalget av denne typen tilbud ser ut til å være stort, og økende. Samtidig ser det ut til å være potensial for mer samarbeid mellom samskipnadene, med tanke på å levere mer effektive tjenester.

Samskipnadene samarbeider om tjenesten «Studenter spør» og om gjestetrening. Utover det, ser samarbeidet ut til å være begrenset. Ikke alle samskipnader samarbeider med andre samskipnader.

Det er vanskelig å se systematiske forskjeller i tilbudene til studenter som de ulike samskipnadene har, utover at de største har flere tilbud enn de minste. I del 4.4 kommer vi imidlertid nærmere inn på utfordringer knyttet til ulike økonomiske forutsetninger for de ulike samskipnadene.

3 Hvilke behov har fleksible studenter?

I dette kapitlet undersøker vi hvilke ønsker og behov de fleksible studentene har. Vi ser først vi på hvor godt dagens velferdstilbud treffer behovene som de fleksible studentene har (del 3.1.1). Videre ser vi på om de fleksible studentene har behov for det de får tilbud om gjennom samskipnadenes velferdstilbud (3.1.2). I del 3.1.3 ser vi på om behovene til fleksible studenter skiller seg fra ønskene og behovene til ordinære studenter. Til slutt presenterer vi det som har kommet av forslag til nye tjenester til fleksible studenter (del 3.1.4.). Innholdet i kapitlet er basert på data fra surveyen og fra intervjuene vi har gjort med studenter, samskipnader, organisasjoner og institusjoner.

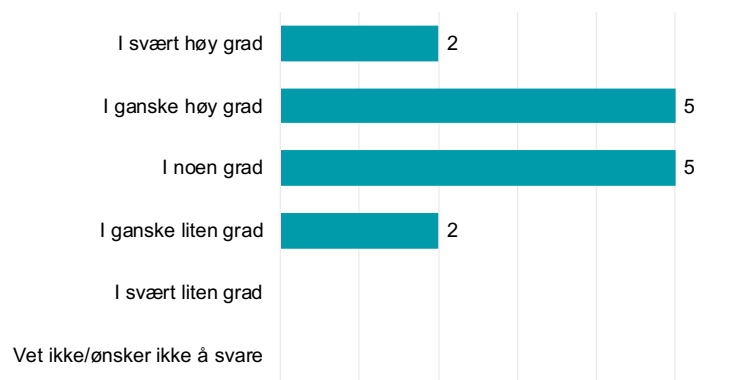
Redegjørelsen er først og fremst basert på vurderinger som virksomhetene gjør om studentenes behov. De fleksible studentene som vi har intervjuet, har generelt lav bevissthet om samskipnadenes tilbud og om egne behov for velferdstjenester. Et gjennomgående trekk er at de først og fremst ser på seg selv som arbeidstakere, og at det å være student, er noe de driver med «ved siden av». I tillegg mener de vi har snakket med, de er godt dekket gjennom kommunale og private tilbud der de bor.

3.1.1 Møter samskipnadene de fleksible studentenes behov?

Vi har gjennom ulike påstander i surveyen forsøkt å kartlegge i hvilken utstrekning dagens velferdstjenester møter behovene som de fleksible studentene har, slik samskipnadene selv vurderer det.

Svarene i surveyen viser at 12 av 14 samskipnader mener at deres tjenestetilbud i svært høy grad, i ganske høy grad eller i noen grad møter behovene til de fleksible studentene. Se Figur 3-1. Det er også verdt å merke seg at to samskipnader mener at disse studentenes behov blir møtt «i ganske liten grad».

Figur 3-1 Møter deres tilbud om velferdstjenester de fleksible studentenes behov? (N=14)

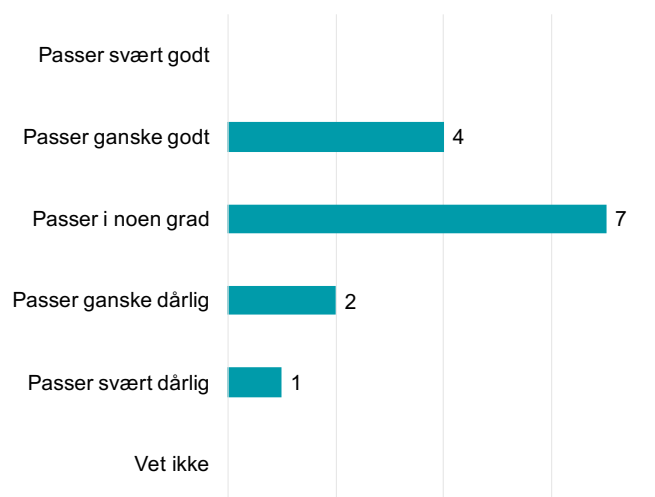

Når vi ser på hva samskipnader av ulik størrelse har svart, kan vi ikke si at det avtegner seg noe mønster. De store gir seg selv en score⁵² på 3,7, mens de minste gir seg selv en score på 3,3 på hvor godt deres tilbud møter de fleksible studentenes behov. De mellomstore samskipnadene gir seg selv en gjennomsnittlig score på 3,6.

⁵² I svært høy grad = 5, i ganske høy grad = 4, i noen grad = 3, i ganske liten grad = 2, i svært liten grad = 1.

Vi har også bedt samskipnadene ta stilling til påstanden «Vi kjenner godt til de fleksible studentenes behov». Se svarfordeling i Figur 3-2. 11 av 14 samskipnader mener at påstanden passer «ganske godt» eller «i noen grad», men ingen svarer at de kjenner behovene til de fleksible studentene «svært godt». Samlet viser svarene at de fleste samskipnadene mener de både kjenner til og møter behovene til sine fleksible studenter.

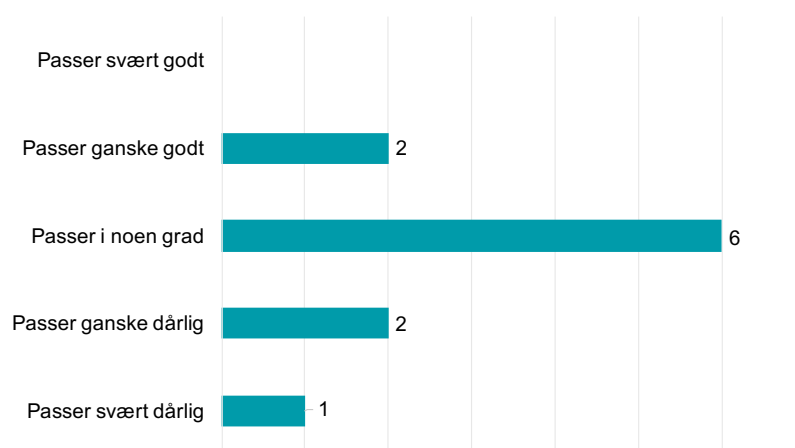
Figur 3-2 Vi kjenner godt de de fleksible studentenes behov

Når vi ser på hva samskipnader av ulike størrelse har svart, avtegner det seg ikke et mønster. Gjennomsnittsscoren⁵³ er på 3,0 for alle størrelseskategorier av samskipnader.

I surveyen ba vi også samskipnadene ta stilling til om de fleksible studentene trenger få velferdstjenester. Se Figur 3-3.

Figur 3-3 De fleksible studentene trenger få velferdstjenester (N=14)

Her var meningene delte, og ingen mener at dette passer «svært godt». Åtte av 14 deltakere mente at det passer «ganske godt» eller «i noen grad» at de fleksible studentene har få behov. Tre deltakere har ingen mening om dette, mens tre mener at dette passer «ganske dårlig» eller «svært dårlig» at fleksible studenter har få behov.

⁵³ I svært høy grad = 5, i ganske høy grad = 4, i noen grad = 3, i ganske liten grad = 2, i svært liten grad = 1.

Når vi ser på hva samskipnader av ulik størrelse har svart, kan det se ut til at de små samskipnadene er mest enig i påstanden. De minste gir en score⁵⁴ på 3,2. De mener altså, i gjennomsnitt, at det i noen grad passer at de fleksible studentene trenger få velferdstjenester. De store og mellomstore samskipnadene er ikke i samme grad enig i dette. De store mener i gjennomsnitt at påstanden passer «ganske dårlig» (2,3), og de mellomstore gir en score på 2,7.

At de fleksible studentene kan ha «få» behov kommer tydeligere frem i intervjuene med samskipnadene. En av samskipnadene peker på at de fleksible studentene har «andre forpliktelser» og får dekket velferdstjenester andre steder, for eksempel fra arbeidsgiver (Intervju H). Dette bekreftes også i intervjuene med studentene. Flere forteller at de får sine velferdsbehov dekket gjennom kommunen og gjennom arbeidsplassen sin. Basert på intervjuene virker samskipnadene å spille en mindre rolle i å levere de fleksible studentene det de trenger.

Vi forstår det sånn at de fleksible studentene ikke nødvendigvis har «få» behov, men at de har færre behov for velferdstjenester fra samskipnaden enn det ordinære studenter har. Samtidig har samskipnadene tilbud som de fleksible studentene benytter seg av. Dette er avhengig av studenten og studiestedet. Noen studenter forteller at de både ønsker og benytter seg av studiestedets kantine. Det gjelder for eksempel på samlinger. Andre forteller at de ønsker å benytte seg av samskipnadens refusjonsordninger. En forteller at han benytter seg av muligheten til å trene i regi av samskipnaden der han bor (men ikke studerer).

3.1.2 Trenger studentene det de får tilbud om?

I praksis bruker ikke alltid de fleksible studentene velferdstilbudene de har rett på. Noe av årsaken ligger i at fleksible studenter gjerne er eldre, og etablerte med jobb der de bor. De er sjeldnere på campus, der de fysiske velferdstjenestene til samskipnadene befinner seg. Hvor stor nytte de fleksible studentene har av samskipnadens tilbud, henger også sammen med studiesituasjonen deres. En fleksibel student som er fulltidsstudent på nett og bor i en annen kommune enn studiestedet, har færre muligheter til å benytte seg av samskipnadens tilbud enn studenter som studerer deltid ved siden av en fulltidsjobb, på samme sted som studiestedet.

Svaret på spørsmålet om studentene trenger det de får, er altså avhengig av den enkelte students behov og studiestedets tilbud. Likevel er det et tydelig mønster i intervjuene at de fleksible studentene har tilgang på mange velferdstilbud som de ikke trenger, som disse sitatene viser:

[Trenger] ikke bolig eller barnehage. Vi har vanlig barnehage nærme der vi bor. (Intervju 7)

For meg som er 26 år uten barn, så er ikke det så mange tilbud som er nødvendig for meg. Jobben dekker bolig, forsikring og sånt. (Intervju 9)

I prinsippet har studentene tilgang til alle de samme velferdstilbudene som de ordinære studentene. Men i intervjuene kommer det frem at de fleste studenter enten ikke bruker samskipnadens tjenester, kun bruker noen få av dem eller kun bruker dem sporadisk.

⁵⁴ I svært høy grad = 5, i ganske høy grad = 4, i noen grad = 3, i ganske liten grad = 2, i svært liten grad = 1.

Disse funnene bekreftes også i intervjuene med samskipnadene, som beskriver at de i samtaler med studentene avdekker at de ikke har behov for flere av velferdstilbudene:

(...) de har ikke behov for samtaletilbud og foreninger, sier de [fleksible studentene]. De sier «så fint», og så er dét det. De henter i barnehagen, og så drar de hjem (intervju J med samskipnad).

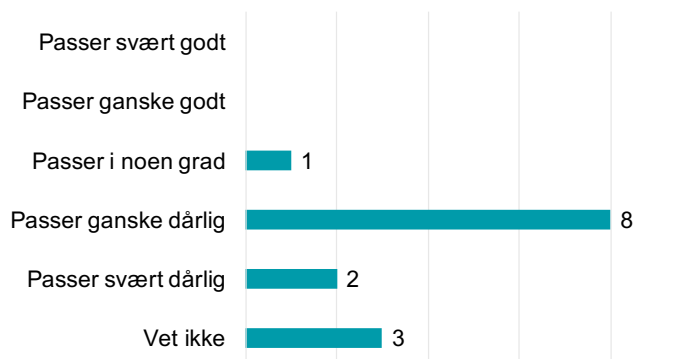
Fleksible studenter er en stor og sammensatt gruppe, og hva de har behov for, er individuelt. Det ser ut til å være et mønster at flere av velferdstilbudene ikke er så relevante for de fleksible studentene og at de generelt bruker få velferdstilbud og bruker velferdstilbudene sjelden. Mye av variasjonen handler om behovene til studentene. Kan de derfor sies å være annerledes sammenlignet med ordinære studenter?

3.1.3 Har fleksible studenter andre behov enn ordinære studenter?

Studenter på fleksible studieprogrammer trenger velferdstjenester som bolig, barnehage, helse og omsorgstjenester, akkurat slik som ordinære studenter. Spørsmålet er om dette behovet dekkes best av samskipnadene, eller om det er mer nærliggende at studenten benytter seg av lokale og kommunale tilbud på hjemstedet.

I surveyen ba vi samskipnadene ta stilling til en påstand om de fleksible studentene trenger *flere* velferdstjenester sammenlignet med de ordinære. De fleste samskipnadene (10 av 14) svarer at denne beskrivelsen passer «ganske dårlig» eller «svært dårlig», og ingen synes den passer godt. Se Figur 3-4.

Figur 3-4 *Fleksible studenter trenger flere velferdstjenester enn de ordinære (N=14)*

Dette funnet bekreftes også langt på vei av intervjuene med samskipnadene og sentrale virksomhetsaktører. Her kommer det stort sett frem at fleksible studenter ikke er en gruppe som trenger flere velferdstjenester enn andre studenter. Budskapet er snarere at samskipnadene må bli flinkere til å markedsføre sitt eksisterende tilbud overfor fleksible studenter slik at flere av dem kan benytte seg av samskipnadenes tilbud, hvis de ønsker det.

I mange tilfeller bruker de fleksible studentene velferdstilbud fra kommunen der de bor. Eksempler på dette er studenter på samlingsbaserte studier. De bor et annet sted enn campus, og oppholder seg bare på studiestedet i kortere perioder. For disse studentene er det enklere å benytte seg av velferdstjenestene der de bor, selv om de i prinsippet kunne benyttet seg av samskipnadenes velferdstjenester. Her forteller en student hvordan det forholder seg:

Tilbudene er der, men jeg har ikke behov for dem. Opplever at de [samskipnaden] ivaretar andre som har behov for det. Men jeg har jo egen

bolig, egne [private eller kommunale] helsetjenester. Sånn sett har jeg jo fulldekning av det, hjemme og privat, jeg bor også i byen... Så jeg har rett og slett færre behov enn andre studenter. Jeg har alt jeg trenger hjemme for det meste. (Intervju 4)

Oppsummert har ikke fleksible studenter nødvendigvis *andre* behov, men de benytter seg i mindre grad av velferdstjenestene til samskipnadene fordi de får sine velferdsbehov dekket av kommunen eller privat. Mange har, som det kommer frem i intervjuet over, egen bolig og behøver derfor ikke dette velferdstiltaket gjennom samskipnaden.

Datamaterialet viser at fleksible studenter kan ha behov som er særegne for dem. Et konkret og gjentakende eksempel er behovet for «korttidsleie» av boliger i forbindelse med samlinger. Studenter som bor og primært oppholder seg langt unna studiestedet, kan ha behov for kortere boligutleie i forbindelse med oppmøte og deltagelse på organisert undervisning i form av samlinger. Her forklarer en fleksibel student hvordan hun forstår dette tilbudet:

Jeg ser at de har gode tilbud for bolig, ledig plass på studenthybel når vi har samling. Da kan vi få spørre om vi kan leie for en kort tid, ikke alltid de har ledig, men når de har ledig, så kan vi få det til særdeles gunstig pris. Det er avhengig av om de har plass eller ikke. Fagskolen (...) jobber også nå mot en studenthybelordning, men per i dag er dette tilbudet bare basert på at man spør og så ser de om de har mulighet til å hjelpe. Men [det] kommer tydeligere samarbeid her. Jeg bor et stykke unna samlingsplassen, men jeg har bil, det er ikke uoverkommelig å komme seg til samlinger sånn sett. Men bare at de gjør sitt for å hjelpe de fleksible studentene er jo veldig fint. (Intervju 6)

Så selv om de ikke har behov for fulltidsdekning av bolig, enten fordi de sjelden oppholder seg på campus som samlingsbaserte studenter eller fordi de studerer nettbasert og bor langt unna campus, uttrykker flere at de kunne dratt nytte av kortere leiekontrakter i forbindelse med samlinger. Dette er et behov som både uttrykkes av de fleksible studentene, samt av samskipnadene og andre sentrale virksomhetsaktører.

Som surveyen viser og som studenten i sitatet over nevner, driver flere samskipnader med korttidsutleie av boliger allerede. Spørsmålet er om dette tilbudet bør/kan utvides og gjøres mer tilgjengelig for flere, og om tjenesten er riktig priset sammenliknet med kostnader ved å bo på hotell.

I intervjuene forteller både sentrale virksomhetsaktører og fleksible studenter at de har behov for eller ønske om endring i tilbud som allerede eksisterer. Eksempler på dette er billigere kantinemat, utvidet kantinekapasitet eller utvidet åpningstid i bokhandelen når studentene er på samlinger:

De har behov for mat og drikke og bøker, men det er noe med når de trenger dette. De kommer klumpvis, og det er vanskelig å treffe med servicenivået. På [én campus], så ser vi bare studentene på samlinger, selv om det er et av våre største studiesteder, og når de kommer til kantina så blir servicenivået dårlig fordi det er tilpasset en hverdag med et lavere antall studenter. (Intervju Samskipnad)

Billigere kantinemat og utvidede åpningstider i bokhandel kan selvfølgelig også være interessant for ordinære studenter, men dette kan være behov som er mer utpreget blant de fleksible studentene. Andre fleksible studenter som vi har snakket med, forteller at de kunne ønske seg at sosiale begivenheter i regi av samskipnaden tilpasses de fleksible studentene. Fleksible studenter, som gruppe, er oftere eldre, i en

annen livssituasjon, og kan derfor også ha andre behov og interesser knyttet til sosiale sammenkomster. En student beskriver det slik:

(...) kanskje [de sosiale begivenhetene kan være] tilpasset de som ikke er 22 år lenger, ved at man treffer de som er eldre. Quiz er ikke så gøy lenger, kunne for eksempel heller hatt klassisk musikk-konsert. Boklansering, sånne ting. (Intervju 15)

Ellers forteller flere fleksible studenter at de digitale tilbudene er viktigere for dem fordi de ikke studerer fulltid og ikke bor på studiestedet:

Det digitale er det som er viktig når man ikke bor på studiestedet. Det er der det skjer. (Intervju 1)

Noen studenter ønsker seg et utvidet digitalt tilbud, og dette ønsket kommer også frem i intervjuer med noen samskipnader og andre virksomhetsaktører. En student beskriver det slik:

Jeg skulle gjerne hatt en digital arena til fleksible studenter, hvor alle var velkomne, og hvor all informasjonen lå på ett sted. Nå må man finne informasjonen selv, man må ut og søke. De [studentene] vet ikke en gang hvilken samskipnad de er medlem av. Det burde vært en felles plattform for alle studenter der man ble koblet til de ordningene som er relevante for deg, og der man kanskje også kunne truffet andre studenter. (Intervju 7)

Selv om både studenter, samskipnader og andre virksomhetsaktører snakker om muligheter knyttet til utvidede digitale løsninger, er det delte meninger om hvorvidt og hvordan dette tilbudet burde se ut. Noen virksomhetsaktører mener at det bør lages en egen digital samskipnad rettet spesielt mot de fleksible studentene. Andre mener at enkelte digitale løsninger bør videreutvikles. Flere mener at det heller bør legges ressurser i å forbedre de fysiske og campusbaserte tilbudene.

Har fleksible fagskolestudenter andre behov enn UH-studenter?

Tidligere undersøkelser viser at fagskolestudenter i høyere grad enn UH-studenter deltar på fleksible studieprogrammer. I 2022 studerte 64 prosent av fagskolestudenter på deltid, sammenlignet med 26 prosent av universitets- og høyskolestudentene. I tillegg studerer stadig flere fagskolestudenter deltid og på nett. I 2024 studerte 74 prosent deltid og 72 prosent på nett. Fagskolestudenter er også eldre sammenlignet med universitets- og høyskolestudenter, med en snittalder på 34 år. De eier oftere egen bolig. Og hvis de leier, gjør de det sjeldnere fra samskipnaden, sammenlignet med UH-studenter. Mange er i full jobb og bruker fagskolen for å utvikle seg faglig eller få bedre lønn. De har ofte barn, og benytter seg sjeldnere av velferdstilbudene til samskipnadene (HK-dir, 2025b; Lervåg, Engvik og Dalen 2022).

Våre funn bekrefter langt på vei tidligere undersøkelser. I intervjuene med fagskolene kommer det for eksempel frem at de har en stor økning i nettbasert studier med samlinger. Studentene er eldre, i jobb, og med familieliv ved siden av. Ut fra intervjuene med både studentene selv og med flere institusjonsaktører forstår vi det sånn at velferdstilbudene til samskipnadene ikke treffer fagskolestudentene spesielt godt, hovedsakelig fordi disse studentene bruker velferdstilbudet i sitt lokale miljø.

Vårt materiale er for lite til å si noe mer spesifikt om fagskolestudentenes behov sammenlignet med UH-studentenes behov, men parallelt med denne undersøkelsen har Proba gjennomført en survey av fagskolestudentenes læringsmiljø, for samme

oppdragsgiver. Funn fra denne publiseres i Proba (2025b⁵⁵). Rapporten fra dette prosjektet gir informasjon om fagskolestudentenes behov for velferdstjenester. Funn som angår velferdstjenester til fagskolestudenter fra begge rapportene, er samlet i et eget notat: «Notat om velferdstjenester til fleksible fagskolestudenter» (Proba 2025c). Et hovedinntrykk fra undersøkelsene er at behovene til fleksible fagskolestudenter ikke avviker vesentlig fra behovene til fleksible studenter på universiteter og høyskoler.

Har studenter på nettbaserte studier andre behov enn studenter på samlingsbaserte studier?

Studenter på nettbaserte studier skiller seg fra studenter på samlingsbaserte studier. Den største forskjellen er at studenter som deltar på samlinger, tidvis befinner seg på campus. Da har de behov for tjenester som kantine, kanskje bokhandel, og korttidsleie av bolig.

De som kun studerer på nett, med mindre de tilfeldigvis bor i nærheten av campus til utdanningsinstitusjonen (eller eventuelt en campus som hører til en annen samskipnad), vil sjelden bruke de fysiske/stedbaserte tilbudene. Samtidig har intervjuene i vårt prosjekt vist at fleksible studenter er fleksible på flere måter. Det er for eksempel ikke uvanlig at fleksible studenter deltar på programmer som både er samlings- og nettbasert, eller at studenter deltar på fleksible studieprogrammer på ulike utdanningsinstitusjoner, enten samtidig eller i løpet av et år. Derfor gir det ikke alltid mening å skille skarpt mellom behovene til samlingsbaserte og nettbaserte studenter, fordi de i enkelte tilfeller tilhører begge/flere grupper.

3.1.4 Forslag om nye tjenester

I surveyen stilte vi spørsmål til samskipnadene om de kjente til tjenester til fleksible studenter som de ønsket å tilby eller som de tror at fleksible studenter trenger. Her kom det inn flere innspill som vi har forsøkt å gruppere.

Det dreier seg for det første om et ønske om å tilby flere digitale kurs og muligheter for veiledning, e-læring og samtaletilbud. Ideer om kurs var knyttet til privatøkonomi, studiemestring, treningsmotivasjon og -veiledning, kostholdsveiledning og psykisk helse.

En annen type tilbud som ble nevnt, var et ønske om å få etablert flere *digitale* faglige og sosiale møteplasser for nettstudenter og flere faglige og sosiale aktiviteter og møteplasser som passer for samlingsbaserte studenter. En respondent ønsket mer samarbeid med fagansatte ved utdanningsinstitusjonene for å få på plass kurs for fleksible studenter og individuell oppfølging. Slik vi ser det, berører dette mer spørsmål om læringsmiljø enn velferd.

I tillegg ble behovet for kveldsåpne tilbud (spesielt kantinetilbud) til samlingsbaserte studenter, nevnt, samt behovet for korttidsleie av bolig.

⁵⁵ Av praktiske årsaker får rapporten «Velferdstilbud for fleksible studenter» (Proba 2025-17) nummereringen Proba (2025a) både i rapporten Proba (2025b) og i notatet Proba (2025c).

Forslag om felles plattform for psykisk helsetilbud til alle studenter⁵⁶

For å redusere ventetiden på psykisk helsehjelp og for å gi et godt tilbud til studenter med behov for psykisk helsehjelp, har SiO utviklet en modell og plattform for psykisk helse-tilbudet til sine studenter. Den er beskrevet i del 2.2.1.

SiO mener at modellen kan videreutvikles til bruk for alle norske studenter, både i Norge og i utlandet. I samarbeid mellom samskipnadene kan studentene få tilbud om selvhjelp, kurs, gruppetilbud eller samtaletilbud gjennom å søke hjelp i en felles portal. De som har behov for eller ønsker samtaletilbud, kan kartlegges med KI i en digital løsning på Helsenorge. Samtaletilbud og kurstilbud kan bli gitt gjennom den lokale samskipnaden der studenten bor, eller digitalt/på video, uavhengig av samskipnad og studentens bosted.

En slik løsning kunne gi et likeverdig tilbud til alle studenter og kan utnytte kapasiteten i samskipnadene langt bedre enn i dag. I tillegg vil en slik løsning kunne møte behovet til det økende antallet fleksible studenter som bor ett sted og studerer et annet.

Forslag fra de fleksible studentene selv

Når det gjelder innspill fra de fleksible studentene selv, kom det opp få forslag fra dem i intervjuene med oss. Studentene har liten bevissthet om at de er medlem av en samskipnad og at de har krav på tjenester fra den. De fleste vi intervjuet, var ikke klar over at de var medlem av en samskipnad.

Når vi minnet dem på hva en samskipnad er og hva slags tjenester den leverer, uttrykker våre student-informanter at de har få behov for velferdstjenester fra samskipnaden. De forklarer dette med at de er presset på tid. De har travle dager, med jobb, studier og familie. De forteller at de har arbeidsinntekt, og både bolig og fastlege der de bor, og sånn sett er dekket.

Disse funnene reflekterer at de fleksible studentene i vårt materiale først og fremst ser på seg selv som arbeidstakere. At de også har rettigheter som studenter, er de ikke så opptatt av. En sier at hun ikke ønsker å bruke av tilbud som andre studenter (yngre heltidsstudenter med dårlig råd) trenger mer enn henne:

Jeg hadde bare vært i veien, har andre muligheter jeg kan bruke. Hadde ikke vært riktig, feil bruk av ressurser. Jeg tjener penger og har mindre stress i hverdagen i forhold til studenter (Intervju 2).

Når de blir invitert til å dele sine tanker om temaet med oss, nevner imidlertid flere at det er viktig for dem at samskipnadens tjenester er samlet på en digital informasjonsside, sånn at det er lett å skaffe seg oversikt over tilbudet – og forstå hvordan man kan komme i gang med å bruke tjenestene, dersom det dukker opp et behov. Utover dette, har de ingen konkrete forslag.

3.2 Oppsummering

Studentene på ulike fleksible studieprogram er ikke én ensartet gruppe med samme behov. På samlingsbaserte studier kommer studentene til campus sjelden, men når de første kommer, er det i store grupper og over en periode på to til fem dager. I den perioden trenger de (billig) mat, langåpne kantiner, et botilbud, tilbud om trening og et

⁵⁶ Redegjørelsen er basert på e-post fra SiO 13. oktober 2025 og på «Slik snudde vi ventetiden i SiO psykisk helse». Hentet 14. oktober 2025 fra <https://www.dagensmedisin.no/organisering-psykisk-helse-student/slik-snudde-vi-ventetiden-i-sio-psykisk-helse/698387>

sosialt tilbud. Men samskipnaden er ikke nødvendigvis praktisk rigget for et slikt storinnrykk, og har ikke nødvendigvis økonomi eller bemanning til å håndtere det.

På nettbaserte studier er utfordringene annerledes fordi studentene ikke møter opp fysisk, unntatt når det er eksamen. Dermed får ikke samskipnaden fulgt dem opp, slik mange ønsker. Mange av disse studentene kan ha full jobb ved siden av, og studerer på nett for å utvikle kompetansen sin. Ellers lever de et vanlig liv, med bolig, fastlege, helse- og treningstilbud der de bor. Andre studenter som studerer på nett, kan ha utfordringer knyttet til dårlig helse eller funksjonshemminger, som gjør at de har begrenset kapasitet til å delta i aktiviteter utover studiene. For dem kan det være viktig å ha varierte tilbud tilgjengelig digitalt, for eksempel ulike kurs og rådgivningstilbud, og også tilbud om sosiale grupper.

Mange «ordinære» studenter har dårlig økonomi og jobb ved siden av studiene. Det fører til at mange benytter seg av nettbasert undervisning, i den grad den er tilgjengelig, fordi det er mer fleksibelt. Konsekvensen av det, er at de sjeldnere er på campus og at de i mindre grad har anledning til å delta på sosiale treff og tilstelninger med andre studenter. De kan samtidig ha stort behov for rådgivning, kurs og helsehjelp, både fysisk og digitalt.

4 Utfordringer og begrensninger

I dette kapitlet ser vi nærmere på hva slags utfordringer og begrensninger som er knyttet til studentsamskipnadens muligheter til å gi gode velferdstjenester til fleksible studenter. Det dreier seg om utfordringer med å finne ut hva studentene trenger og ikke trenger, utfordringer med at studentene ikke vet at samskipnaden finnes eller hva den tilbyr, utfordringer med å nå ut med informasjon til alle studenter om tilbudet sitt, utfordringer med å treffe studentene med riktig informasjon for deres behov og utfordringer med å gi et tilpasset tilbud til samlingsstudenter, når de er på samlinger. Det er også utfordringer knyttet til økonomi og samarbeid. Vi presenterer utfordringene i del 4.2 til del 4.8. Til slutt i kapitlet drøfter vi forslaget om en ny digital samskipnad.

4.1 Fleksible studenter kan benytte seg av eksisterende tilbud

Først i dette kapitlet er det viktig å få frem at fleksible studenter har de samme rettighetene som ordinære studenter til å bruke samskipnadens velferdstilbud. Dette understrekes også i svarene fra enkelte av samskipnadene i surveyen:

Vi har digitale samtaler, og samtaler på campus, samme med kurs, grupper etc. Vi opplever at våre fleksible studenter har all mulighet til å benytte seg av tilbudet vi gir (åpent svar i survey).

Vi har ikke tanker om andre spesielle tilbud, men jobber kontinuerlig med å gjøre best mulige undersøkelser rundt hvordan våre velferdstilbud også kan gjøres tilgjengelig for fleksible studenter (åpent svar i survey).

Spørsmålet er om de fleksible studentene har andre behov for tjenester enn de ordinære studentene eller om det er forhold som tilsier at de ikke kan benytte seg av eksisterende tjenester. En begrensning i mulighetene for fleksible studenter til å benytte seg av eksisterende tjenester, er når de er bosatt andre steder enn på studiestedet, noe vi må anta at er svært vanlig for fleksible studenter. Som vi så i kapittel 2, er jo mange av tilbudene fysiske, og knyttet til campus. Men som vi skal se i del 4.2, tyder mye på at fleksible studenter i mindre grad har behov for bolig, barnehager og kantinetilbud i tradisjonell forstand.

4.2 Mange fleksible studenter har få behov for tjenester fra samskipnaden

Som vi redegjorde for i kapittel 1 og i kapittel 3 ser det ut til at yngre studenter i høyere grad foretrekker ordinære, stedbaserede studieprogram, mens eldre studenter foretrekker kortere nettstudier, deltidsstudier eller samlingsbaserte studier som gjør at de kan studere samtidig som de er i jobb. Fagskolene ser også ut til å ha attraktive utdanningstilbud for voksne i jobb som ønsker eller trenger kompetanseheving (Meld. St. 11 2024-2025, s. 47-48). Forskning viser altså at fleksible studenter i gjennomsnitt er eldre enn de ordinære studentene.

Vi har også sett at deltidsstudenter i UH-sektoren, som har jobb, i gjennomsnitt jobber 34 timer i uka, mens deltidsstudenter i HYU-sektoren, som har jobb, i gjennomsnitt jobber 35 timer i uka. Heltidsstudentene jobber til sammenlikning 15 timer (UH) og 17 timer (HYU) pr uke (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 72). Dette betyr at de fleksible studentene som hovedregel er arbeidstakere som nesten jobber fulltid. Funn fra SSB

bekrefter dette. Av alle studenter med jobb, anså størsteparten av de fleksible studentene seg som yrkesaktive, i motsetning til ordinære studenter med jobb, som primært så på seg selv som studenter (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 80).

Inntrykket fra intervjuene bekrefter dette. Gjennomsnittsalderen på våre intervjupersoner er nesten 38 år, og bare to av dem er ikke i jobb.

SSB-data som vi har presentert, viser at fleksible studenter i høyere grad enn ordinære studenter er tilfredse med livet, og at det de gjør, oppleves som meningsfullt (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 57; 58). Fleksible studenter er også mindre plaget av ensomhet enn ordinære studenter (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 65).

Selv om fleksible studenter har ulike behov for velferdstjenester, er hovedbildet tydelig: Mange slike studenter er i jobb, helt eller delvis, og er bosatt, i nærheten av arbeidsstedet. Avhengig av studieprogrammet de følger, kan de studere på nett, hjemmefra, og/eller dra på samlinger til et lærested et annet sted i landet, noen ganger i året.

Disse studentene har få behov for tjenester fra samskipnaden, fordi deres behov er dekket gjennom det ordinære, kommunale tilbudet på bostedet. Sitatene under illustrerer dette:

Ofte så er de fleksible studentene voksne, med familie og har ofte en tilknytning til det de trenger og er i behov av der de er bosatt (åpent svar i survey).

Også disse studentene har enkelte behov knyttet til at de er studenter, som behov for midlertidig bolig når de er på samlinger og mulighet til å kjøpe seg mat og drikke der. De kan også ha behov for noen sosiale treffpunkter i forbindelse med samlinger. Nettstudenter kan ha behov og ønske om digitale, sosiale treffpunkter, men siden de fleste er i full jobb, kan deltakelse på slike tilbud være vanskelig for dem å prioritere.

Fleksible studenter som bor et annet sted enn på studiestedet og som har ønske om å trene, er allerede dekket gjennom ordningen som samskipnadene har om gjestetrening.

Når det gjelder helse, er bildet mer sammensatt. Mens deltidsstudenter overveiende har god helse (og bedre helse enn heltidsstudentene), kan det se ut til at studenter som går på nettbaserte studieprogrammer i litt høyere grad enn studenter på ordinære studier, kan ha dårligere helse (Lervåg, Engvik og Dalen 2022, s. 59; 61). Tallene kan tyde på at personer med langvarige helseproblemer i noe høyere grad enn personer uten langvarige helseproblemer, velger å benytte seg av mulighetene til å studere på nett, og dette er det verdt å ha med seg når man planlegger velferdstilbudene til denne gruppen. Se del 5.4.

4.3 «Strukturelle» utfordringer

Som navnene tyder på, er de 14 studentsamskipnadene regionalt forankret. De tilbyr tjenester til studenter på bestemte steder/i bestemte regioner. Denne forankring står i et åpenbart motsetningsforhold til de fleksible studentenes «regionoverskridende» behov. Fleksible studenter kan være bosatt på steder som ikke ligger i nedslagsfeltet til samskipnaden deres studieinstitusjonen er tilknyttet. Dermed blir det umulig for studentene å benytte seg av de fysiske tilbudene til «egen» samskipnad. Som vi viste over, er ikke nødvendigvis dette et problem, fordi mange fleksible studenter uansett ikke har behov for fysiske tjenester fra samskipnaden.

Til gjengjeld kan de fleste studenter benytte seg av digitale tilbud fra samskipnadene,⁵⁷ slik Tabell 3 viser.

Tabell 3 Tilbud som studentene i praksis kan benytte seg av

	fysiske tilbud	digitale tilbud
ordinære studenter	ja	ja
nettstudenter	nei	ja
samlingsstudenter	når det er samling	ja

Å utvikle digitale tilbud til studenter er altså noe som kan komme alle studentgrupper til gode.

I dette kan det imidlertid også ligge en potensiell utfordring. Utfordringen består i at når studentene får flere digitale tilbud, kanskje særlig undervisningsrelaterte, kan det føre til at studentene i mindre utstrekning oppholder seg på campus eller oppsøker campus. Noen studenter, for eksempel slike som pendler eller jobber ved siden av, etterspør aktivt slike tilbud, slik sitatet under viser:

På mindre campuser (...), er det høye andeler med pendlere, fra samme område. De kjører i opptil en time hver vei, og etter pandemien er det vanskelig for studenter å sitte i et auditorium når noen, med sterke stemmer, foreslår å kjøre undervisningen digitalt, fordi det er så stor belastning, for dem, å pendle. Og da blir resultatet at andre blir sittende alene på hybelen sin og se på nettet (Intervju H med samskipnad)

Det er altså et visst trykk i retning av mer digital undervisning, noe som gjør at færre oppholder seg på campus. Dette fører igjen til at tilbudene på campus kan bli dårligere, fordi det ikke lønner seg å opprettholde dem når inntjeningen blir redusert som følge av færre kunder. Også Samskipnadsrådet var opptatt av å få studentene til campus, at det har stor verdi i seg selv, slik sitatet viser:

Ellers er det viktig å påpeke at mange av tilbudene handler om å samle mennesker, og når vi snakker om helse og tilbud knyttet til det, så er det vel så forebyggende å få samlet studentene, sørge for at de får sosialt samvær (intervju med Samskipnadsrådet).

Det er altså noen iboende dilemmaer knyttet til at samskipnadene ønsker at flest mulig studenter skal oppholde seg på campus og bruke penger på campus, slik at samskipnadene får inntekter. Inntektene benyttes til å videreutvikle tjenestetilbudet, også de digitale. Og samskipnadene ønsker å tilby sine studenter gode digitale tilbud. Samtidig viser forskning at alle mennesker trenger sosiale nettverk. En sterk utbygging og ensidig satsing på digitale tilbud, kan til en viss grad kan begrense det fysiske tjenestetilbudet.

4.4 Ulike økonomiske forutsetninger

De ulike samskipnadene har svært ulikt økonomisk handlingsrom. Khrono har laget en oppstilling av regnskapene for alle samskipnadene for 2024, og denne viser at fire

⁵⁷ Unntaket er studenter med ulike former for funksjonsnedsettelse, for eksempel studenter med nedsatt syn, som kan ha utfordringer med å bruke enkelte digitale tjenester.

samskipnader (Studentinord, SINN, SSN og SSO) har negativ resultatgrad.⁵⁸ Generelt viser artikkelen at mange samskipnader er i en krevende økonomisk situasjon og at de er preget av omstilling og effektivisering. Det fremgår av artikkelen at det er spesielt utfordrende å opprettholde fysiske tjenestetilbud på steder der studenttallene går ned eller der studentene i mindre grad er til stede på campus. Andre forhold som har påvirket samskipnadenes økonomi negativt de siste årene, er høye rentekostnader, prisvekst og studentenes økte bruk av digitale løsninger.⁵⁹

Vi kan også anta at samskipnadene i ulik grad møter konkurranse fra andre leverandører, både på boligmarkedet, treningsfasiliteter og kantine, og at dette kan gjøre det utfordrende for samskipnader å tilby produkter og tjenester som studentene velger å bruke.

Vi vil også nevne at det er fare for en viss «free rider»-problematikk hvis «fattige» samskipnader velger å koble seg til digitale tjenester som samskipnader med større økonomiske muskler har utviklet. Men surveyen avdekker i liten grad dette. Kun to samskipnader, begge små, krysser av for at de «lenker til andre samskipnaders kurs eller tjenester», og det er ingen grunn til å tro at dette ikke er avtalt eller at de til og med er med på finanseringen av tilbudet.

En utfordring knyttet til økonomi kan også dreie seg om forskjeller i medlemsmassen til de ulike samskipnadene. Samskipnadene er for eksempel forskjellige mht.

- antall studenter de betjener
- andelen fleksible studenter i forhold til ordinære
- størrelsen på «hovedcampus» (og antallet ordinære studenter den betjener)
- antallet mindre campuser/studiesteder
- geografisk avstand mellom campusene
- hvor sentralt campusene ligger i forhold til annen bebyggelse

Slike forhold er i høy grad med på å påvirke samskipnadens muligheter til å ha fysiske tilbud, inkludert fysiske tilbud til samlingsbaserte studenter når de er på studiestedet. Og som nevnt over, påvirker omfanget av lønnsomme fysiske tilbud, samskipnadenes muligheter til å utvikle gode digitale tjenester.

Samtidig er det verdt å minne om at også studenter på nettbaserte studier betaler semesteravgift hvis de studerer mer enn 15 studiepoeng pr. semester. Men nettstudentene bor over hele landet, og ofte langt fra mange av tilbudene samskipnadene har, noe som gjør at deres reelle velferdstilbud i mange tilfeller er begrenset:

Dette får vi jevnlig klager på fra studenter, da de mener tilbudene ikke er tilpasset dem (Intervju B med institusjon).

⁵⁸ «Økonomiske resultater 2024, studentsamskipnader, alle tall i 1000 kroner. Sortert etter årsresultat før skatt». Hentet 26. september 2025 fra <https://www.khrono.no/flere-samskipnader-sliter-kutter-kantiner-ansatte-og-selger-ut-studentboliger/973583>

⁵⁹ «Flere samskipnader sliter: Kutter kantiner, ansatte og selger ut studentboliger». Hentet 26. september 2025 fra <https://www.khrono.no/flere-samskipnader-sliter-kutter-kantiner-ansatte-og-selger-ut-studentboliger/973583>

For å opprettholde betalingsvilligheten er det altså viktig at samskipnadene også har et tilbud som er relevante for nettstudentene.

4.5 Registrering av studentene som medlemmer

En del av samskipnadene formidler en bekymring til oss knyttet til at medlemskap i samskipnaden er kanalisert gjennom lærestedet. Det er utdanningsinstitusjonen som har ansvar for å melde inn studenter i samskipnaden ved å sende ut faktura for semesteravgift. Utdanningsinstitusjonen "styrer" dermed inngangsporten til samskipnaden, og dette fører potensielt til to utfordringer. Den første er at samskipnaden ikke vet hvem som er medlem før de får listene fra lærestedet over hvem som har betalt semesteravgiften. Dette gjør at de kommer sent i posisjon til å informere studentene om tilbudet sitt.

Det er avgjørende at lærestedene er koplet på samskipnadene. Vi har ikke direkte kontakt med aktuelle studentgrupper: ift informasjon om studentene, samt informasjon ut til samme gruppen (åpent svar i survey).

For å komme bedre i inngrep med medlemmene sine uttrykker derfor samskipnadene et ønske om å få mer informasjon om, og muligheten til å kontakte, medlemmene sine direkte. Tilgang til kontaktinformasjon om studentene ville også gjøre det enklere for samskipnadene å koordinere sin innsats overfor studenter som bor et annet sted enn der de studerer:

Det mangler en plan for hvem som skal ha tilgang til hva. Det er ønske om en "digital studentsamskipnad", og inntil en slik konstruksjon er oppe og står, så er det vanskelig for studentene å vandre mellom de tradisjonelle studentsamskipnadenes tilbud (åpent svar i survey).

I vår dialog med informantene i prosjektet har vi fått informasjon om at det er forskjeller i praksis når det gjelder hva slags informasjon hvert enkelt av lærestedene formidler til samskipnadene om studentene. Dette forklares med at det er ulik forståelse av hvordan lærestedene skal tolke bestemmelsene om personvern (GDPR).

4.6 Informasjon og kommunikasjon

Surveyen til samskipnader viser at ni av 14 samskipnader synes at en påstand om at det er vanskelig å vite hva fleksible studenter trenger, «passer svært godt» eller «passer ganske godt». Ytterligere fire synes påstanden passer «passer i noen grad». Bare én kjenner seg ikke igjen i denne påstanden.

I den grad vi kan si noe om forskjeller mellom samskipnader av ulik størrelse, ser det ut som om de små i høyest grad uttrykker at det er vanskelig å vite hva de fleksible studentene trenger. De gir i gjennomsnitt en score på 3,8 på dette spørsmålet, mens de mellomstore gir en score på 3,6 og de store på 3,3.⁶⁰

De fleste samskipnader, og særlig de små, er altså i tvil om hva de fleksible studentene faktisk har behov for, slik sitatet under viser. Det er et svar på spørsmålet i surveyen om hva slags ikke-finansielle hindre som står i veien for å innføre flere velferdstjenester til fleksible studenter.

⁶⁰ Passer svært godt = 5, Passer ganske godt = 4, Passer i noen grad = 3, Passer ganske dårlig = 2, Passer svært dårlig = 1.

Informasjon om studentene. Og vanskelig å nå ut til de. Vi må ha tettere samarbeid med lærestedene (åpent svar i survey).

Sitatet viser også en bekymring for om samskipnadenes informasjon til studenter når ut til alle. Dette er også et tema i intervjuene med samskipnader. Utfordringer med å nå ut til studentene henger dels sammen med at samskipnadene ikke har oversikt over medlemmene sine før et stykke etter semesterstart, og dels at studentene må forholde seg til en enorm mengde informasjon, som det kan være vanskelig å manøvrere i.

Vi har i dag en rekke tilbud som kan nyttiggjøres av fleksible studenter. Dette tilbudet kan i enda større grad tilrettelegges og kommuniseres som et tilgjengelig tilbud til denne gruppen (åpent svar i survey).

Hvordan når vi disse studentene og har vi systemer for å kommunisere med dem i grupper? Vi har ikke tilgang til bl.a. Canvas (åpent svar i survey).

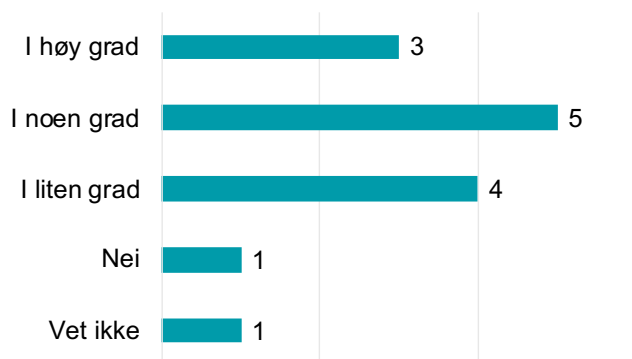
Samtidig mener ni av 14 samskipnader at en påstand om at de fleksible studentene kjenner til tilbudet deres, passer «ganske godt» eller «svært godt», noe som tilsier at de har tro på at informasjon om tjenestetilbudet tross alt når frem. Men her er det muligens forbedringspotensial, noe vi også var inne på i kapittel 3. På dette spørsmålet svarer de små og mellomstore samskipnadene i langt høyere grad enn de store, at de mener det passer godt at de fleksible studentene kjenner til tilbudet deres. De små og mellomstore samskipnadene gir en score på 3,0 her, mens scoren fra de store bare er på 1,7.⁶¹ Denne fordelingen er ikke så overraskende. Man kan anta at de små samskipnadene har bedre oversikt over dette enn de store samskipnadene har, uten at det sier noe om kvaliteten på tilbudet deres – eller den faktiske kjennskapen som studentene har om tilbudet.

4.7 Kostnader

Vi har spurt samskipnadene om kostnader er et hinder for å innføre flere tjenester til fleksible studenter. Tre av 14 svarer at kostnader «i høy grad» er et hinder, fem svarer at de er et hinder «i noen grad», og fire mener at de er et hinder «i liten grad». Én mener at kostnader ikke er et tema her, se Figur 4-1.

⁶¹ Passer svært godt = 5, Passer ganske godt = 4, Passer i noen grad = 3, Passer ganske dårlig = 2, Passer svært dårlig = 1.

Figur 4-1 Er kostnader et hinder for å innføre flere tjenester til fleksible studenter? (N=14)

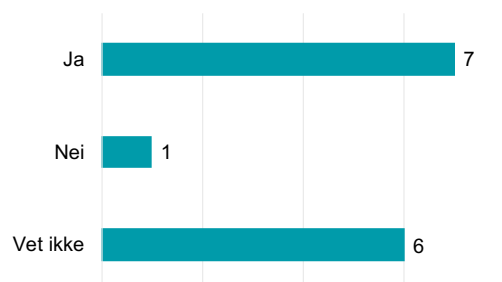

Vi har også spurt om samskipnader som har ønsker om å tilby fleksible studenter flere konkrete tilbud, har regnet på hva disse ville koste. Av de ti som har svart, har ni ikke regnet spesielt på dette. To nevner at de planlegger å bruke eksisterende personaressurser på nye måter («vridning av tjenestetilbudet»). Én nevner at digitale tilbud til fleksible studenter ikke innebærer en spesiell merkostnad, fordi disse tilbudene også vil rettes mot ordinære studenter.

Ytterligere én påpeker at en ordning med boligtilbud til fleksible studenter er dyr fordi slike boliger «har en lav gjennomsnittlig dekningsgrad gjennom året totalt sett» (åpent svar i survey).

Halvparten av samskipnadene mener at det finnes ikke-finansielle hindre for å legge velferdstilbudet bedre til rette for fleksible studenter, og bare én mener at det ikke finnes ikke-finansielle hindre for å innføre flere tjenester til fleksible studenter. Se Figur 4-2.

Figur 4-2 Finnes det andre hindringer (ikke-finansielle) som står i veien for å innføre flere tjenester til fleksible studenter?

To åpne svar i surveyen angående ikke-finansielle hindre for å innføre flere tjenester til fleksible studenter var bare ført inn i form av stikkord: «Barriere ift. teknologi og kompetanse» og «Menneskelige ressurser som kan jobbe ut et tilbud på siden av det vi i dag tilbyr». Vi tolker svarene dithen at det kan være utfordringer både med tanke på teknologi og med tanke på menneskelige ressurser/kompetanse og muligens evne til omstilling.

4.8 Mer samarbeid

Flere deltakere i surveyen til samskipnader uttrykker et ønske om tettere samarbeid mellom samskipnadene fordi flere og flere studenter bor et annet sted enn der de har studenttilhørighet.

Fleksible studenter blir i økende grad likere andre studenter. Gjerne i en miks av å studere lokalt og "fjernt" samtidig. Fleksible studenter har i økende grad behov for å kunne studere ett sted og å få full tilgang til de tjenestene de trenger, et annet sted (åpent svar i survey).

Det er også betydelig potensiale i å styrke tilbudet [til fleksible studenter] gjennom å gjøre det tilgjengelig på tvers av samskipnadene slik at studenter kan studere ett sted og benytte lokale tjenester som bolig, helse og velferd der de bor (åpent svar i survey).

Ikke minst ser det ut til å være et behov for mer digitalt samarbeid:

Alle samskipnadene trenger jo ikke å utvikle dette hver for seg (...). Det er veldig effektivt å samarbeide digitalt (intervju H med samskipnad).

4.8.1 Samarbeid om digitale velferdstilbud

Som nevnt i del 2.4.1 samarbeider 12 av 14 samskipnader om den gratis, digitale helseinformasjons- og rådgivningstjenesten «Studenter spør». I spørreundersøkelsen oppgir likevel fire av 11 samskipnader at de ikke samarbeider med andre om å tilby tjenester.⁶²

De fire som svarte at de ikke samarbeidet med andre om å tilby velferdstjenester til studenter, og den ene som samarbeidet med andre, men bare om fysiske tjenester, fikk spørsmål om deres interesse for å samarbeide med andre samskipnader om digitale tjenester. Av disse svarte fire at de var interessert i det, og én svarte «vet ikke». Til sammen er det altså slik at ni samskipnader allerede samarbeider digitalt eller både fysisk og digitalt (sannsynligvis i tillegg til treningssamarbeidet og «Studenter spør»), mens ytterligere fire er positive til slikt samarbeid. Til sammen er altså 13 av 14 samskipnader positive til slikt samarbeid. Den siste «vet ikke» om de ønsker slikt samarbeid, men avviser det altså ikke.

De som kunne tenke seg å samarbeide med andre samskipnader om digitale tjenester, men ikke gjør det i dag, har følgende kommentarer knyttet til et eventuelt samarbeid (sitater fra åpne svar i survey):

- dele kompetanse og ressurser
- sikre studentene et best mulig tilbud, totalt sett
- utnytte fordelene av å være 14 tilbydere, som ikke trenger å konkurrere seg imellom
- ønske om å samarbeide om å utvikle digitale kurs

En utfordring som en deltaker peker på, er at det kan være vanskelig å etablere felles samtaletilbud pga. taushetsplikt og plikten til journalføring. Samskipnaden som er skeptisk til digitalt samarbeid, oppgir «usikkerhet rundt finansiering» som årsak.

4.8.2 Digital samskipnad

Slik vi forstår det, er utviklingen i digitale tilbud til studentene fortsatt på et tidlig stadium. ONF har imidlertid uttrykt klare ønsker om å etablere en ny, «digital

⁶² Etter at vi sendte ut undersøkelsen fikk vi informasjon om at alle studentsamskipnadene har avtale om gjestetrening hos hverandre. Vi tar utgangspunkt i at de som har svart, har sett bort fra denne avtalen når de har svart. I tillegg samarbeider samskipnadene om «Studenter spør», men dette må de også ha sett bort fra, når de har svart, og heller svart ut fra eventuelle én til én-samarbeid som de har med andre samskipnader.

samskipnad» som et selvstendig rettssubjekt, altså som en femtende studentsamskipnad. En slik digital samskipnad skulle betjene studenter som går på fleksible studieprogram.⁶³

For oss er det ikke innlysende at dette er en god idé. Samskipnadenes inntekter kommer fra tilskudd fra staten, semesteravgift fra studenter og andre inntektskilder, som utleie av boliger og brukerbetaling for trening og kantine for andre enn studenter. Med én samskipnad til som må dele på inntektene, blir det mindre til de eksisterende samskipnadene, slik Tabell 4 viser.

Tabell 4 *Inntekter til samskipnader*

Endring i inntektsform	Konsekvenser for inntekter til:	
	Eksisterende samskipnader	Ny, digital samskipnad
<i>Tilskudd fra staten</i> for studenter på fleksible studieprogram flyttes fra eksisterende samskipnader til den nye.	Mindre	Sikret
<i>Semesteravgift</i> for studenter på fleksible studieprogram flyttes fra eksisterende samskipnader til den nye.	Mindre	Sikret
Andre inntekter:		
- utleie til egne studenter	Mindre	Nei
- betaling fra eksterne brukere	Usikkert	Usikkert

Hovedutfordringen med dette scenariet er, som vi har vært inne på før, at selv om man kan avgrense fleksible studenter til «studenter som følger digitale og/eller samlingsbaserte studieprogram», vil likevel en del «ordinære» studenter i praksis opptre som om de var fleksible. Både disse, og mange ordinære studenter, har behov for digitale tjenester. Det er grunn til å tro at deres behov av økonomiske hensyn ville bli nedprioritert av de eksisterende samskipnader hvis studenter definert som «fleksible» ble flyttet ut til en ny, digital samskipnad. Resultatet ville bli et tilbud til ordinære studenter som i høy grad, og kanskje i enda høyere grad enn i dag, ville være stedbundet og fysisk. En slik modell er lite fremtidsrettet.

At mange samskipnader tross alt er godt i gang med digitale tjenestetilbud til alle studenter, er et annet argument *mot* å opprette en ny, digital samskipnad.

4.8.3 Andre muligheter for digitalt samarbeid

Basert på det eksisterende, digitale tilbudet til studenter som de ulike samskipnadene har, ser vi heller for oss at samskipnadene kan gå gradvis frem og utvide samarbeidet seg imellom, dersom de ønsker det.

Tabell 5 viser at dagens situasjon (A) er at samskipnadene har hvert sitt digitale tjenestetilbud som markedsføres og kommuniseres til studentene gjennom hver av samskipnadenes egne nettsteder/utdanningsinstitusjonenes nettsteder. Man kan se for seg at et neste steg kan være at samskipnadene fortsetter å markedsføre tilbudene sine hver for seg (C), men at de i høyere grad enn i dag samarbeider om å utvikle og bemanne tjenestene (med rådgivere, psykologer, coacher etc.). Senere kan man evt. se for seg at samskipnadene også oppretter en felles «landingsside» der studenter fra hele landet kan gå inn på den samme nettsiden for å få tilgang på digitale studenttilbud, som dermed er felles for alle studenter (D). Så vidt vi kan forstå, er

⁶³ «Studentvelferd». Hentet 24. september 2025 fra <https://www.fagskolestudent.no/politikk/studentvelferd/>

tjenesten «Studenter spør» allerede et eksempel på en slik modell, som 12 av 14 samskipnader er involvert i. Se del 2.4.1.

Tabell 5 Samarbeid om digitalt tilbud - ulike modeller

		Landingsside for studenter	
		Hver samskipnad for seg (unike nettsider)	Felles landingsside for flere samskipnader
Tjeneste-tilbud	Utviklet og tilbudt av hver samskipnad for seg	A Alle for seg (stort sett dagens situasjon)	B Lite realistisk/aktuelt
	Utviklet og tilbudt av flere samskipnader i fellesskap	C Felles utviklingsarbeid og tjenestetilbud, men hver sin nettside (neste steg?)	D Full integrering (felles tjenestetilbud og felles nettsted). F.eks. som i «Studenter spør»

4.9 Oppsummering

I dette kapitlet har vi sett nærmere på en del utfordringer knyttet til samskipnadenes muligheter til å gi gode tilbud til fleksible studenter. Materialet vi har forholdt oss til, viser tydelig at mange fleksible studenter har få behov for velferdstjenester fra samskipnaden. Dette skyldes at de er eldre enn ordinære studenter, og etablert med jobb, familie og fast bolig. Bostedet til fleksible studenter er sannsynligvis ikke på samme sted som utdanningsinstitusjonen de tilhører – eller på et sted der en samskipnad har tilbud om fysiske velferdstjenester. Videre er det et viktig å ta med seg at fleksible studenter i prinsippet har de samme rettighetene som ordinære studenter. Rettighetene utløses av betalt semesteravgift.

Når det gjelder begrensninger i å gi fleksible studenter et tilpasset tilbud, har vi pekt på et dilemma knyttet til at samskipnadene ønsker å tilby digitale tjenester, som kurs, rådgivning og veiledning, som etterspørres av studentene. Samtidig ligger samskipnadenes inntjeningspotensial i å tilby fysiske tjenester: utleie av bolig, kantine-, bokhandel- og barnehagedrift samt treningstilbud. Når antallet studenter på ordinære, stedbaserte studier, og dermed også antallet brukere av campus-tilbud, går ned, reduseres samskipnadenes inntekter, og det blir mindre penger igjen til å finansiere digitale tilbud som alle studenter kan ha nytte av.

Med mindre samskipnadene klarer å samarbeide, vil særlig samskipnader som har mange, små campuser å betjene, og en høy andel fleksible studenter, streve med å skaffe inntekter nok til å finansiere og drifte både digitale og fysiske tilbud.

En siste utfordring er knyttet til mulighetene for samskipnadene til å informere de fleksible studentene om hva de har krav på – og hvilke tilbud som finnes. Mange samskipnader ønsker seg bedre og tidligere tilgang på informasjon om studentene som hører til utdanningsinstitusjoner som de betjener – eller studenter som har geografisk tilhørighet til campuser som samskipnaden betjener, altså som hører til deres område. Tilgangen på informasjon kunne bli bedre dersom samskipnadene fikk informasjon om, og muligheten til å kontakte, medlemmene sine direkte. Slik deling av informasjon fra læresteder til samskipnadene er imidlertid ikke personvernmessig uproblematisk. Vi får også opplyst fra Samskipnadsrådet at ulike læresteder tolker personvernregelverket (GDPR) ulikt med hensyn til dette.

5 Veien videre – forslag til tiltak

I dette kortet kapitlet oppsummerer vi hva undersøkelsen har vist om hvilke tiltak som kan iverksettes for å sikre at velferdstilbudet i høyere grad møter fleksible studenters behov. Det er viktig å ha i mente at disse studentene allerede har det samme tilbudet som ordinære studenter, men at det i mange tilfeller er vanskeligere for de fleksible studentene å benytte seg av tilbudene fordi de ikke er fysisk på campus/studiestedet. På den annen side har vi også sett at flertallet av de fleksible studentene har lite behov for velferdstjenester fordi de er dekket av kommunale tilbud på hjemstedet.

Som vi oppsummerte i del 1.2.5, finnes det flere ulike typer studenter på fleksible utdanningsprogram:

1. Voksne som er i jobb, og som får utdanningen betalt av jobben og fristilt tid til studier. Disse jobber redusert og studerer, samtidig som de får fullt betalt. Ser ikke primært på seg selv som studenter.
2. Voksne som er i jobb, men bekoster utdanningen selv. Denne gruppa kan være utsatt for å bli overbelastet fordi de må jobbe mye for å finansiere utdanningen sin eller velger å ha dårlig råd i en lengre periode.
3. Personer i alle aldre som av ulike årsaker ønsker å ikke ha full progresjon på studiene sine. Det kan være pga. uhelse eller fordi de har en jobb som gjør at de kan rekke å studere ved siden av innimellom.
4. Personer i alle aldre som ønsker å studere noe som bare finnes som deltids-/nettbasert/samlingsbasert studium.

Fellestrekk for mange fleksible studenter er at de er voksne mennesker som først og fremst ser på seg selv som arbeidstakere. De har god helse, opplever mening i tilværelsen og er fornøyd med livet. De kan være presset på tid, men holder på med aktiviteter som er selvvalgte og meningsfulle. Et annet fellestrekk er at disse studentene benytter seg av kommunale tjenester der de bor. De har ikke noe spesielt forhold til noe studiested. Dette gjelder særlig studenter på nettbaserte studier, men også for studenter som reiser til et sted der de deltar på samlinger, noen ganger i året.

Samtidig betaler også disse studentene semesteravgift og er dermed med og finansierer velferdstilbudet til studenter på samme måte som ordinære studenter. Det er derfor en selvfølge at samskipnadene fortsetter å være oppmerksomme på behovene til disse studentene. Siden de fleksible studentene er lite på campus, er det de digitale tilbudene som disse studentene har mest bruk for. Det betyr at når samskipnadene utvikler gode digitale tilbud, vil det også komme de fleksible studentene til gode.

I dette kapitlet oppsummerer vi tiltak som kan legges til rette for at de fleksible studentene får velferdstilbud som er tilpasset deres behov.

5.1 Mer samarbeid mellom samskipnader

Samskipnadene har flere samarbeidsplattformer. De viktigste er Samskipnadsrådet og LÆR-VEL Nasjonalt kompetansenettverk for studenters læringsmiljø og velferd. I LÆR-VEL deltar også lærestedene.

Samarbeidet har også materialisert seg i praktiske tjenester, både i tjenesten Studenter spør og i samarbeidet om gjestetrening. Det ser likevel ut som om det er potensial for mer samarbeid mellom samskipnadene. Sannsynligvis bør slikt samarbeid vokse frem

gradvis, mellom partnere som selv ønsker det, ut fra behov og ambisjoner om å løse utfordringer i fellesskap.

Det er naturlig å dele forslag til konkrete tiltak inn i tre grupper: tiltak for fleksible studenter generelt, tiltak for studenter på nettbaserte studier og tiltak for studenter på samlingsbaserte studier.

5.2 Synliggjøre tjenestetilbudet

Både samskipnadene og studentene forteller at det er viktig at informasjon om tjenestene som samskipnadene tilbyr, når frem til alle studenter. Mye tyder på at ordinære studenter plukker opp informasjon om velferdstilbud i høyere grad enn det de fleksible studentene gjør. Dette kan skyldes at de ordinære studentene oftere enn de fleksible studentene ser på seg selv som studenter – og ikke som arbeidstakere. En annen årsak er at de fleksible studentene har bedre tilgang på, og ikke minst kjennskap til, det kommunale tjenestetilbudet enn det de ordinære studentene har. De fleksible studentene er jo gjerne eldre, etablerte og ofte i full jobb. Denne situasjonen gjør det ikke mindre viktig at de fleksible studentene får informasjon om tjenester som er tilpasset deres behov. Dette vil for mange først og fremst dreie seg om informasjon om digitale tilbud, som rådgivning, veiledning etc. Men også informasjon om rettighetene de har til å bruke velferdstjenester til samskipnaden som er *der de bor*, kan nok markedsføres bedre. Å gi samskipnadene muligheter til å kontakte studentene direkte kan være en effektiv måte for samskipnadene å nå ut til sine medlemmer. Slik tilgang vil gjøre det lettere for samskipnadene å nå ut til alle medlemmer med informasjon. Bedre informasjonsutveksling om studenter, mellom institusjonene og samskipnadene som de hører til, kan derfor være godt tiltak.

Vi ser også at en del av samskipnadene kan ha bedre tilrettelagte løsninger på nett, der informasjonen som er relevant for fleksible studenter, kan samles på én landingsside.

5.3 Tiltak for fleksible studenter

Studenter på nettbaserte studier, samlingsbaserte studier og deltidsstudenter har alle behov for god informasjon om digitale tilbud. Særlig ser det ut til at det er behov for karriererådgivning og psykososial rådgivning.

Det ser også ut til at det ville være nyttig for samskipnadene å kunne komme mer direkte i inngrep med medlemmene sine. Hvis samskipnadene hadde mer informasjon om studentene, kunne de sannsynligvis i høyere grad tilpasse tilbudet sitt til studenter som ikke er campus-basert. Her er det imidlertid personvernutfordringer (GDPR) som må løses.

5.4 Særlige tiltak for studenter på nettbaserte studier

En av informantene fra en samskipnad var opptatt av at nettstudentene ikke lever «digitale liv», men at de tvert imot har fysisk tilhørighet og forankring lokalt. Ofte har de jobb og familie. Siden de, i kraft av jobb og familie, har fysisk tilhørighet til sitt bosted er

de i utgangspunktet dekket av kommunale tilbud, i motsetning til mange ordinære studenter, som flytter for å studere.

Studenter på nettbaserte studieprogrammer er altså først og fremst digitale som studenter på et bestemt studieprogram, og de har ikke *mer* nytte av digitale tilbud enn det andre studenter har. Men i motsetning til de ordinære studentene kan de ikke nyttiggjøre seg fysiske tilbud på campus, og det er derfor viktig at det finnes digitale tilbud.

Også mer samarbeid mellom samskipnader om tilbud om trening, barnehage eller bolig til hverandres studenter, kan være nyttig for studenter som er bosatt på steder der det er samskipnadstilbud. Da kan de benytte seg av tjenestetilbudet til samskipnaden der de bor, selv om ikke utdanningsinstitusjonen tilhører den samskipnaden.

Representanter for enkelte av utdanningsinstitusjonene som vi har intervjuet, forteller at de tar kontakt med nettbaserte studenter via chat/e-post, for å følge opp med tanke på å unngå frafall fra studiene. Vi har sett at nettstudentene i noe mindre grad enn andre studenter har god helse, og de kan ha behov for noe mer oppfølging enn andre fleksible studenter, selvfølgelig først og fremst fordi de ikke har fysisk tilknytning til et læringsfellesskap. Samskipnadene har på sin side begrenset mulighet til å følge opp medlemmene sine. De kunne hatt flere muligheter til dette dersom det var bedre informasjonsutveksling mellom institusjonene og samskipnadene.

5.5 Særlige tiltak for studenter på samlingsbaserte studier

De samlingsbaserte studentene er studenter som faktisk har behov for en del fysiske tjenester og som kan nyttiggjøre seg av slike. Eksempler er kveldsåpne og helgeåpne kantiner på studiestedet i forbindelse med samlinger, muligheten for å kjøpe billige to-tredagers pass på treningssenter på studiestedet når det er samlinger der og mulighet for å leie en studentbolig for en kortere periode (2-6 netter). Det ser også ut til at samlingsbaserte studenter i litt høyere grad enn det som er tilfelle i dag, ønsker å ha et tilbud om sosiale treff med medstudenter når det er samlinger.

5.6 Et innspill om struktur

Undersøkelsen har vist at de økonomiske betingelsene til samskipnadene er svært ulike, og at ulikhetene har å gjøre med forskjeller i medlemsmassen til hver enkelt samskipnad. Ikke minst er variasjonen i antallet medlemmer stor. Den minste samskipnaden har 208 medlemmer, alle tilknyttet én utdanningsinstitusjon, mens den største samskipnaden har over 77 000 medlemmer og 27 utdanningsinstitusjoner i sin portefølje. Det er Kunnskapsdepartementet som avgjør hvilken samskipnad et lærested skal tilhøre. Vi har ikke gått nærmere inn på dette i rapporten, men det er vanskelig å se at en organisering med 14 samskipnader med så vidt ulike forutsetninger, er ideell med tanke på mulighetene som samskipnadene har til å gi studenter, både ordinære og fleksible, likeverdige velferdstjenester.

Referanser

- BDO Noraudit (2009) *Gjennomgang av studentsamskipnadene i Norge. Kartlegging av aktiviteter, økonomistyring og økonomisk stilling i samskipnadene*.
https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kd/vedlegg/uh/rapporter_og_planer/studentsamskipnadene_gjennomgang_150909.pdf
- Eggebø, H. (2020). Kollektiv kvalitativ analyse. *Norsk sosiologisk tidsskrift*. Årgang 4, nr. 2-2020, s. 106–122. DOI: <https://doi.org/10.18261/issn.2535-2512-2020-02-03>
- Fagskoleloven (2018) *Lov om høyere yrkesfaglig utdanning*.
<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2018-06-08-28>
- Forskrift om studentsamskipnader (2008).
<https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2008-07-22-828>
- HK-dir (2025a) *Tilstandsrapport for høyere utdanning 2025*. Rapport 2025-6.
<https://hkdir.no/rapporter-undersokelser-og-statistikk/tilstandsrapport-for-hoyere-utdanning-2025>
- HK-dir (2025b) *Tilstandsrapport for hogare yrkesfagleg utdanning 2025*. Rapport 2025-7. <https://hkdir.no/rapporter-undersokelser-og-statistikk/tilstandsrapport-for-hogare-yrkesfagleg-utdanning-2025>
- Korseberg, L.K., Wiborg, V.S., Flobakk-Sitter, F. og Slette, A.L (2024) *Bruk av digital teknologi i høyere utdanning»*. Samlerapport for prosjektet DIGITEK-HU. NIFU Rapport 2024:22. <https://kudos.dfo.no/documents/350759/files/45441.pdf>
- Kunnskapsdepartementet (2025) Vedlegg til tildelingsbrev – 2025. Særskilte oppdrag for HK-dir.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/35e08b38d60a46b9b1ef32ee999b853b/vedlegg-2025-hk-dir-sarskilte-oppdrag.pdf>
- Lervåg, M.-L., Engvik, M. og Dalen, H. B. (2022) *Studenters levekår 2021. En levekårsundersøkelse blant studenter i høyere utdanning*. Statistisk sentralbyrå rapport 2022/34. <https://www.ssb.no/utdanning/hoyere-utdanning/artikler/studenters-levekar-2021.en-levekarsundersokelse-blant-studenter-i-hoyere-utdanning>
- Meld. St. 11 (2024-2025) *Fagfolk for en ny tid – med høyere yrkesfaglig utdanning*. Kunnskapsdepartementet
- Mordal, Tove (1989) *Som man spør får man svar. Arbeid med survey-opplegg*. Tano.
- NOU (2019) *Lærekraftig utvikling. Livslang læring for omstilling og konkurranseevne*. Norges offentlige utredninger 2019: 12.
<https://www.regjeringen.no/contentassets/849b377650a449d599d80835e74805ed/no/pdfs/nou201920190012000dddpdfs.pdf>
- NOU (2020) *Ny lov om universiteter og høyskoler*. Norges offentlige utredninger 2020:3. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2020-3/id2690294/?ch=37>
- ONF (2024) Stud.meld.1 (2023-2024). *Det er oss det er behov for. Studentene om høyere yrkesfaglig utdanning i Norge*. Organisasjon for norske fagskolestudenter
- Proba (2025b) *Læringsmiljøet i fagskolen 2025*, Proba: Rapport 2025 (kommende)
- Proba (2025c) *Velferdstjenester til fleksible fagskolestudenter*. Proba. Notat 2025

- Sivertsen B. og Johansen M.S. (2022) *Studentenes helse- og trivselsundersøkelse 2022*. Oslo: Studentsamskipnaden SiO, 2022
- Sivertsen B. og Johansen M.S. (2023) *SHoT 2023. Tilleggsundersøkelse om psykiske lidelser blant studenter*. Oslo: Studentsamskipnaden SiO, 2022
- Studentsamskipnadsloven (2008) *Lov om studentsamskipnader*.
<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2007-12-14-116?q=studentsamskipnader>
- Svihus, C.L. (2024) Veien mot en digital fremtid: bruk e-bøker i høyere utdanning. *Magma*. Vol. 27, nr. 4, s. 109-118.
<https://munin.uit.no/bitstream/handle/10037/35477/article.pdf?sequence=2>

Vedlegg 1 Medlemmene av Samskipnadsrådet

Nord studentsamskipnad (Studentinord)

Norges arktiske studentsamskipnad

Studentsamskipnaden i Agder (SiA)

Studentsamskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim (Sit)

Studentsamskipnaden i Indre Finnmark (SSO)

Studentsamskipnaden i Innlandet (SINN)

Studentsamskipnaden i Molde (SiMolde)

Studentsamskipnaden SiO (SiO)

Studentsamskipnaden i Stavanger (SiS)

Studentsamskipnaden i Sørøst-Norge (SSN)

Studentsamskipnaden i Volda (SiVolda)

Studentsamskipnaden i Østfold (SiØ)

Studentsamskipnaden i Ås (SiÅs)

Studentsamskipnaden på Vestlandet (Sammen)

Vedlegg 2 Spørreskjema til samskipnader

Spørreundersøkelse til studentsamskipnader om velferdstjenester til studenter

Svarene i undersøkelsen behandles konfidensielt. Det er frivillig å delta.

Undersøkelsen fungerer best hvis du bruker en datamaskin når du svarer.

Har du spørsmål til undersøkelsen, kontakt gjerne prosjektleder Vibeke Heidenreich hos Proba samfunnsanalyse, vh@proba.no eller 90 77 03 05.

1 Hvilken samskipnad svarer du på vegne av?

- (1) ☐ Sammen – Studentsamskipnaden på Vestlandet
- (2) ☐ Samskipnaden – Norges arktiske studentsamskipnad
- (3) ☐ SiA – Studentsamskipnaden i Agder
- (4) ☐ SiMolde – Studentsamskipnaden i Molde
- (5) ☐ SINN – Studentsamskipnaden i Innlandet
- (6) ☐ SiO – Studentsamskipnaden SiO
- (7) ☐ SiS – Studentsamskipnaden i Stavanger
- (8) ☐ Sit – Studentsamskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim
- (9) ☐ SiVolda – Studentsamskipnaden i Volda
- (10) ☐ SiØ – Studentsamskipnaden i Østfold
- (11) ☐ SiÅs – Studentsamskipnaden i Ås
- (12) ☐ SSN – Studentsamskipnaden i Sørøst-Norge
- (13) ☐ SSO – Studentsamskipnaden i Indre Finnmark
- (14) ☐ Studentinord – Nord studentsamskipnad

2 Hvilke av følgende velferdstjenester tilbyr dere til studentene på ett eller flere av deres studiesteder/campus?

Her tenker vi på tilbudet til alle medlemmer, altså både ordinære studenter og/eller studenter på nettbaserte studieprogrammer, samlingsbaserte studieprogrammer og deltidsstudenter.

Ett kryss pr. linje

	Ja, på alle studiesteder/ca mpuser	Ja, på noen studiesteder/ca mpuser	Nei, ikke på noen studiesteder/ca mpuser
Ordinære studentboliger	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐

Kortidsutleie av studentboliger (1-7 dager)	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐
Barnehage(r)	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐
Kantine/mattilbud på dagtid	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐
Kantine/mattilbud på kveldstid og i helger	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐
Bokhandel	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐

3 Hvilke av følgende velferdstjenester tilbyr dere som samskipnad til studentene, på campus/studiestedet og/eller online/digitalt?

Her tenker vi på tilbudet som dere har, til alle medlemmer, altså både ordinære studenter og/eller studenter på nettbaserte studieprogrammer, samlingsbaserte studieprogrammer og deltidsstudenter. Fysiske tilbud dere har, trenger ikke å være tilgjengelig på alle campuser.

	Vi har kun tilbud fysisk/på minst ett studiested/campus	Vi har både fysisk og digitalt tilbud	Vi har bare digitalt tilbud	Vi tilbyr ikke dette	Vet ikke
Helsestasjon	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Legetjeneste	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Psykologtjeneste	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Treningstilbud	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Tannhelsetjeneste	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Sosiale arrangementer	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐
Gruppesamtaler/kurs	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐	(5) ☐

Individuelle samtaler (1) ○ (2) ○ (3) ○ (4) ○ (5) ○
(f.eks.
karriererådgivning,
studentprest, annen
rådgivning)

De neste spørsmålene gjelder både kurs/opplegg som dere tilbyr selv og kurs/opplegg fra andre tilbydere/produsenter, inkludert apper, som dere lenker til på deres egne nettsider. Du får derfor spørsmål om digitale kurs/opplegg selv om du har oppgitt at dere ikke selv står bak slike tilbud.

4a Hva slags digitale kurs eller apper tilbyr dere eller informerer dere studenter om?

Sett kryss der det passer. Flere svar mulig.

- (1) ☐ Psykisk helse (f.eks. mot angst, eksamensangst, prokrastinering)
- (2) ☐ Studieteknikk (inkl. akademisk skriving, hukommelsesteknikk, skrivekurs, ta ordet etc.)
- (3) ☐ Livsstil (f.eks. angående relasjoner/sosialt liv, søvn, ernæring etc.)
- (4) ☐ Andre
- (5) ☐ Ingen

<Til de som svarte «Andre» i spørsmål 4a:>

4b Hva slags andre digitale kurs eller apper tilbyr dere eller informerer dere studenter om?

5a Hva slags samhandlingsbaserte, digitale kurs eller apper tilbyr dere eller informerer dere studenter om?

Her tenker vi på tilbud som innebærer direkte dialog og samhandling mellom studenten og en annen person, enten via en anonym chat-løsning eller gjennom personlig rådgivning på mobil, Teams, Zoom eller annen digital samhandlingsløsning.

Sett kryss der det passer. Flere svar mulig.

- (1) ☐ Psykisk helse (f.eks. mot angst, eksamensangst, prokrastinering)
- (2) ☐ Studieteknikk (inkl. akademisk skriving, hukommelsesteknikk, skrivekurs, ta ordet etc.)
- (3) ☐ Livsstil (f.eks. angående relasjoner/sosialt liv, søvn, ernæring etc.)
- (4) ☐ Andre
- (5) ☐ Ingen

<Til de som svarte «Andre» i spørsmål 5a:>

5b Hva slags andre samhandlingsbaserte, digitale kurs eller apper tilbyr dere eller informerer dere studenter om?

6 Hva slags rolle(r) har dere i produksjonen av digitale kurs eller apper til studenter som dere tilbyr/lenker til?

Sett kryss der det passer. Flere svar mulig.

- (1) ☐ Vi produserer slike selv.
- (2) ☐ Vi produserer i samarbeid med eksterne aktører/konsulenter
- (3) ☐ Vi produserer i samarbeid med andre samskipnader
- (4) ☐ Vi lenker til andre samskipnaders kurs eller tjenester
- (5) ☐ Vi lenker til kurs fra ulike typer tilbydere som ligger tilgjengelige på nett
- (6) ☐ Vi kjøper kvalitetssikrede kurs fra eksterne, profesjonelle aktører
- (7) ☐ Vet ikke

7a Har dere samarbeid med én eller flere kommuner/fylkeskommuner om følgende tjenester til studenter:

	Ja, med to kommuner eller flere	Ja, med én kommune	Nei	Vet ikke
Tilbud om fastlege	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐
Tilbud om helsestasjon for ungdom	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐
Andre tjenester	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(4) ☐

<Til de som svarte «Andre» i spørsmål 7a:>

7b Hva slags andre velferdstjenester samarbeider dere med kommuner/fylkeskommuner om?

8a Har dere samarbeid med andre offentlige aktører om velferdstjenester til studenter?

- (1) ☐ Ja
(2) ☐ Nei
(3) ☐ Vet ikke

<Til de som svarte «Andre» i spørsmål 8a:>

8b Hvilke andre offentlige aktører samarbeider dere med om velferdstjenester til studenter?

9 Tilbyr dere støtte til etablerte studentorganisasjoner, i form av økonomisk eller praktisk hjelp?

- (1) ☐ Ja
(2) ☐ Nei
(3) ☐ Vet ikke

10 Tilbyr dere støtte, praktisk og/eller økonomisk til sosiale treff/aktiviteter som studenter selv tar initiativ til?

Eksempler kan være kor, turgrupper, sosiale treff i forbindelse med samlinger e.a.

- (1) ☐ Ja
(2) ☐ Nei
(3) ☐ Vet ikke

11 Ta stilling til påstandene under om deres velferdstjenester til studenter.

	Passer svært godt	Passer ganske godt	Passer i noen grad	Passer ganske dårlig	Passer svært dårlig	Vet ikke
Det er vanskelig å vite hva fleksible studenter trenger	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(5) ☐	(6) ☐	(7) ☐
Vi prioriterer studentene på campus	(1) ☐	(2) ☐	(3) ☐	(5) ☐	(6) ☐	(7) ☐

Vi kjenner godt til de fleksible studentenes behov	(1)	☐	(2)	☐	(3)	☐	(5)	☐	(6)	☐	(7)	☐
De fleksible studentene trenger få velferdstjenester	(1)	☐	(2)	☐	(3)	☐	(5)	☐	(6)	☐	(7)	☐
De fleksible studentene trenger flere velferdstjenester enn de ordinære studentene	(1)	☐	(2)	☐	(3)	☐	(5)	☐	(6)	☐	(7)	☐
Vi må prioritere mellom fleksible og ordinære studenter	(1)	☐	(2)	☐	(3)	☐	(5)	☐	(6)	☐	(7)	☐
De fleksible studentene kjenner til tilbudet vårt	(1)	☐	(2)	☐	(3)	☐	(5)	☐	(6)	☐	(7)	☐

12 I hvilken grad opplever du at deres tilbud om velferdstjenester møter behovene som fleksible studenter har?

- (1) ☐ I svært høy grad
- (2) ☐ I ganske høy grad
- (3) ☐ I noen grad
- (4) ☐ I ganske liten grad
- (5) ☐ I svært liten grad
- (6) ☐ Vet ikke/ønsker ikke å svare

13 Er det andre tjenester enn dem dere har i dag, som dere ønsker å tilby fleksible studenter?

Vi tenker da både på deltidsstudenter, studenter på samlingsbaserte tilbud og/eller studenter på nettbaserte tilbud.

Beskriv kort hva du ser for deg.

14 Kjenner dere til andre tjenester som dere antar at fleksible studenter etterlyser/har behov for, men som dere ikke tilbyr i dag?

Vi tenker da både på tjenester beregnet på deltidsstudenter, studenter på samlingsbaserte tilbud og/eller studenter på nettbaserte tilbud.

Beskriv kort hva du ser for deg.

15 Er kostnader et hinder for å innføre flere tjenester til fleksible studenter?

- (1) ☐ I høy grad
- (2) ☐ I noen grad
- (3) ☐ I liten grad
- (4) ☐ Nei
- (5) ☐ Vet ikke

<Til de som svarte noe i spørsmål 13:>

16 Hvis du tenker på tjenester som dere ønsker å tilby fleksible studenter. Har dere regnet på hva disse vil koste? I så fall: Hvor mye vil det koste?

Beskriv kort din vurdering.

17a Finnes det andre hindringer (ikke-finansielle) som står i veien for å innføre flere tjenester til fleksible studenter?

Sett ett kryss.

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nei
- (3) ☐ Vet ikke

<Til de som svarte «Ja» i spørsmål 17a:>

17b Hva slags ikke-finansielle hindre står i veien for å innføre flere velferdstjenester til fleksible studenter?

18 Har dere avtaler med én eller flere andre samskipnader om å tilby tjenester til hverandres medlemmer?

- (1) ☐ Ja, om fysiske tjenester
- (2) ☐ Ja, om digitale tjenester

- (3) ☐ Ja, om både fysiske og digitale tjenester
- (4) ☐ Nei
- (5) ☐ Vet ikke

<Til de som svarte «Ja» i spørsmål 18:>

19 Hvilken/hvilke andre samskipnader har dere avtaler med om å tilby tjenester til hverandres medlemmer?

Flere svar mulig.

- (1) ☐ Sammen – Studentsamskipnaden på Vestlandet
- (2) ☐ Samskipnaden – Norges arktiske studentsamskipnad
- (3) ☐ SiA – Studentsamskipnaden i Agder
- (4) ☐ SiMolde – Studentsamskipnaden i Molde
- (5) ☐ SINN – Studentsamskipnaden i Innlandet
- (6) ☐ SiO – Studentsamskipnaden SiO
- (7) ☐ SiS – Studentsamskipnaden i Stavanger
- (8) ☐ Sit – Studentsamskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim
- (9) ☐ SiVolda – Studentsamskipnaden i Volda
- (10) ☐ SiØ – Studentsamskipnaden i Østfold
- (11) ☐ SiÅs – Studentsamskipnaden i Ås
- (12) ☐ SSN – Studentsamskipnaden i Sørøst-Norge
- (13) ☐ SSO – Studentsamskipnaden i Indre Finnmark
- (14) ☐ Studentinord – Nord studentsamskipnad

<Til de som svarte enten «Ja, om fysiske tjenester», «Nei» eller «Vet ikke» i spørsmål 19:>

20 Har dere ønske om å delta i et samarbeid med andre studentsamskipnader om felles, digitale velferdstjenester?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nei
- (3) ☐ Vet ikke

<Til de som svarte «Ja» i spørsmål 20:>

21 Hva er deres ønsker for et slikt samarbeid om digitale velferdstjenester?

<Til de som svarte «Nei» eller «Vet ikke» i spørsmål 20:>

22 Hva er årsakene til at dere er skeptiske til et samarbeid om digitale velferdstjenester?

Undersøkelsen er nå ferdig. Tusen takk for at du deltok.

Vedlegg 3 Intervjuguide studenter

Målgruppe: informanter fra både HYU- og fra UH-sektoren:

- *deltidsstudenter*
- *studenter på nettbaserte studier*
- *studenter på desentraliserte studier*

Intervjuperson:

Intervjuer:

Referent:

Dato:

Kort informasjon om prosjektet og om personvern.

Før vi begynner intervjuet, vil vi gjerne ha svar på noen fakta-spørsmål om deg og studiet ditt:

- 1) Hvor gammel er du?
- 2) Hvor bor du?
- 3) Hva studerer/studerte du som fleksibel student?
- 4) Hvor studerer/studerte du som fleksibel student?
- 5) Hvor mange studiepoeng tar/tok du som fleksibel student?

Spørsmål

1. Kan du kort beskrive/fortelle om din egen studiesituasjon da du var fleksibel student? (nettbasert, samlinger, deltid, studieprogresjon, jobb, andre forpliktelser, egne behov etc.)
2. Er du medlem av en Samskipnad (som fleksibel student)? Hvilken?
3. Hva slags velferdstilbud har du kjennskap til på ditt studiested?
 - a. fysiske tilbud
 - b. digitale tilbud
4. I hvilket omfang bruker du de ulike velferdstilbudene på ditt studiested? Hvilke? Hvor?
5. Benytter du deg av velferdstjenester fra samskipnaden der du bor?
6. Hvilke digitale velferdstilbud benytter du deg av?
7. Hva skulle til for at du skulle benytte deg av flere velferdstilbud? Eller oftere?
8. Hvordan opplever du at dine behov for velferdstjenester blir ivaretatt av studiestedet nå?
9. Er det velferdstilbud som du savner?

Takk for intervjuet. Husk å skrive ned FULLT NAVN og GATEADRESSE med POSTNUMMER OG POSTSTED for tilsending av gavekort.